

1^η ΤΑΞ ΚΔ-ΑΛ «ΕΛ ΑΛΑΜΕΪΝ»

Οδηγός Νεοτοποθετημένου Στελέχους Έτους 2021

(Τελευταία τροποποίηση: 08 Ιουν 21)

ΟΔΗΓΟΣ ΝΕΟΤΟΠΟΘΕΤΗΜΕΝΩΝ ΣΤΕΛΕΧΩΝ ΕΤΟΥΣ 2021

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	Σελίδα
1. Έμβλημα 1 ^{ης} ΤΑΞ ΚΔ-ΑΛ	3
2. Χαιρετισμός Δκτού 1 ^{ης} ΤΑΞ ΚΔ-ΑΛ	4
3. Ιστορία της 1 ^{ης} ΤΑΞ ΚΔ-ΑΛ	5
4. Ιστορία – Γεωγραφία της περιοχής Ρεντίνας.	6
5. Συγκοινωνίες	30
6. Πρόγραμμα Δρομολογίων	31
7. Υγειονομική περίθαλψη	33
8. Χρήσιμα Τηλέφωνα -Κατάσταση Σχολείων	34
9. ΣΟΑ Φρουράς Ρεντίνας	35
10. ΛΑΦ Ρεντίνας	37
11. ΣΠ-ΚΑΑΥ	38

Έμβλημα Δυνάμεων Καταδρομών

Το έμβλημα των Καταδρομών σχεδιάστηκε από στελέχη του Ιερού Λόχου κατά την διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου με πρότυπο το έμβλημα των SAS της Μ.Βρετανίας. Η παράσταση περιλαμβάνει το ξίφος το οποίο στην αρχαιότητα αποτελούσε το κατ'εξοχήν όπλο των ελαφρά οπλισμένων τμημάτων που αναλάμβαναν επιθετικές και αιφνιδιαστικές αποστολές, καθώς επίσης και το κυριότερο αθόρυβο όπλο των καταδρομικών τμημάτων.

Το ξίφος συγκρατούν υψωμένο δύο πτέρυγες, που πλαισιώνουν το έμβλημα δεξιά και αριστερά. Οι πτέρυγες υποδηλώνουν εφ'ένός το αήττητο του όπλου των Δυνάμεων Καταδρομών και αφ'ετέρου δε την δυνατότητα εκτέλεσως εκτός των άλλων και των αεροκινήτων ενεργειών.

Τέλος στο πάνω μέρος του εμβλήματος υπάρχει η επιγραφή ο Τολμών Νικά. Η φράση αυτή προτρέπει τον Έλληνα Καταδρομέα να επιδείξει την απαιτούμενη τόλμη γιατί αυτό είναι ο βασικός παράγοντας της νίκης κατά την εκπλήρωση της αποστολής.

ΟΝΟΜΑΣΙΑ: «ΕΛ ΑΛΑΜΕΪΝ», Σε ανάμνηση της 1^{ης} Ελληνικής Ορεινής Ταξιαρχίας που υπό τη 8^η Βρετανική Στρατιά έλαβε μέρος το 1942, στις επιχειρήσεις των συμμάχων εναντίον των Γερμανικών στρατευμάτων στη βόρεια Αφρική

1^η ΤΑΞ ΚΔ-ΑΛ
Ιούνιος 2021

Αξιότιμε Κύριε -α Συνάδελφε,

Με διαταγή του ΓΕΣ μετατίθεστε σε Μονάδα της Φρουράς Ρεντίνας.

Η Υπηρεσία βρίσκεται τόσο στο πλευρό σας όσο και στο πλευρό της οικογένειάς σας και θα προσπαθήσει να σας βοηθήσει σε κάθε πρόβλημα που θα αντιμετωπίσετε, καθ' όλο το χρονικό διάστημα που θα υπηρετείτε στη Φρουρά.

Για το λόγο αυτό έχει καθοριστεί αρμόδιο στέλεχος σε θέματα Μέριμνας Προσωπικού, με το οποίο μπορείτε να επικοινωνήσετε στο τηλέφωνο **23970-56410** εάν επιθυμείτε, για την παροχή στοιχείων προς εξεύρεση οικίας ή οιασδήποτε άλλης πληροφορίας που μπορεί να σας διευκολύνει στην εγκατάστασή σας στη Φρουρά Ρεντίνας. Πληροφορίες μπορείτε να βρείτε στην Ιστοσελίδα του ΕΣ (www.army.gr) στην επιλογή (Πληροφορίες Περιοχής).

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ 1^{ης} ΤΑΞ ΚΔ-ΑΛ «ΕΛ ΑΛΑΜΕΪΝ»

Η 1^η Ταξιαρχία ΚΔ-ΑΛ είναι «απόγονος» της Ι^{ης} και της ΙΙ^{ας} Ταξιαρχίας Καταδρομών οι οποίες συγκροτήθηκαν για πρώτη φορά τον Απρίλιο του 1949. Η μεν **Ι^η Ταξιαρχία Καταδρομών**, με τις Α΄ και Β΄ Μοίρες Καταδρομών και τον 1^ο Λόχο Διαβιβάσεων (1^{ος} ΛΔΒ) και η **ΙΙ^α Ταξιαρχία Καταδρομών**, με τις Γ΄, Δ΄ και Ε΄ Μοίρες Καταδρομών και τον 2^ο ΛΔΒ.

Η πολεμική δράση των παραπάνω Ταξιαρχιών ταυτίζεται με την λαμπρή δράση των Μοιρών τους, οι οποίες έλαβαν μέρος στις Επιχειρήσεις Ηπείρου, Δυτικής και Ανατολικής Μακεδονίας, Ρούμελης, Θεσσαλίας, Πελοποννήσου και Ευβοίας κατά την χρονική περίοδο από τον Απρίλιο του 1947 μέχρι τον Δεκέμβριο του 1949. Κατά τις επιχειρήσεις αυτές οι συνολικές απώλειες ήταν **16** Αξιωματικοί και **190** Οπλίτες.

Για την παραπάνω πολεμική δράση και τη συμμετοχή στις επιχειρήσεις, οι Μοίρες και οι Πολεμικές τους Σημαίες τιμήθηκαν με μεγάλες διακρίσεις, όπως το Χρυσούν Αριστείο Ανδρείας, ο Πολεμικός Σταυρός Α΄ Τάξης και το Διακριτικό Αγώνα Διάσωσης Ιερών Οσίων Φυλής (ΔΑΔΙΟΦ). Με το πέρας των επιχειρήσεων οι παραπάνω Ταξιαρχίες διαλύθηκαν.

Τον Δεκέμβριο του 1950 οι Δυνάμεις Καταδρομών αναδιοργανώθηκαν και οι Β΄, Γ΄, Δ΄ και Ε΄ Μοίρες Καταδρομών μαζί με το 480 ΤΔΒΚ, υπήχθησαν στη Διοίκηση Δυνάμεων Καταδρομών (ΔΔΚ) η οποία αποτελούσε Μεγάλη Μονάδα ισότιμη με Ανεξάρτητη Ταξιαρχία. Με δγές του ΓΕΣ η Διοίκηση Δυνάμεων Καταδρομών (ΔΔΚ) μετονομάστηκε αρκετές φορές και το 1966 κατέληξε σε **1^ο Σύνταγμα Καταδρομών** (1^ο ΣΚΔ) με τις Β΄, Δ΄ και Ε΄ ΜΚ.

Το 1^ο ΣΚΔ, από **1 Ιαν 2003** αναδιοργανώθηκε σε **1^η ΤΑΞ ΚΔ-ΑΛ** και υπήχθησαν σ΄αυτήν οι 1^η και 2^α Μοίρες Αλεξιπτωτιστών, μετά τη διάλυση του 2^{ου} Συντάγματος Αλεξιπτωτιστών (2^{ου} ΣΑΛ). Την 05 Οκτ 09, αποφασίστηκε, η μετονομασία της Ταξιαρχίας σε 1^η ΤΑΞ ΚΔ – ΑΛ **«ΕΛ ΑΛΑΜΕΪΝ»**. Το Στρατηγείο της Ταξιαρχίας βρίσκεται από τον Αύγουστο 1987, στο Στρδο «Αντγου Γεωργίου Κατσάνη», στην περίφημη **PENTINA**.

ΙΣΤΟΡΙΑ-ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΡΕΝΤΙΝΑΣ

ΙΣΤΟΡΙΑ

Εκστρατεία του Μαρδονίου (492 π.Χ)

Την άνοιξη του 492 π.Χ, ο **Μαρδόνιος** συγκέντρωσε στρατό και στόλο¹, με σκοπό να καταστρέψει την Αθήνα και την Ερέτρια. Ο Μαρδόνιος αναχώρησε με τον στόλο από την Κιλικία, ενώ διέταξε τον στρατό του να περάσει τον Ελλήσποντο. Στον δρόμο του, ο Μαρδόνιος απομάκρυνε τους τυράννους από την Ιωνία και έδωσε την εξουσία σε δημοκρατικούς. Από την Ιωνία, ο στόλος κινήθηκε προς τον Ελλήσποντο, ενώ ο στρατός πέρασε στα ευρωπαϊκά εδάφη και κατάφερε να ανακτήσει τη Θράκη (ανήκε στους Πέρσες από το 512 π.Χ) - επίσης ανάγκασε τη Μακεδονία να συμμαχήσει με τους Πέρσες. Παράλληλα, ο περσικός στόλος κατέλαβε τη Θάσο και μετά κινήθηκε στην Άκανθο, αλλά όταν έφτασε στο Όρος Άθως **διαλύθηκε λόγω θαλασσοταραχής** - κατά τον Ηρόδοτο, οι Πέρσες έχασαν τριακόσια πλοία και είκοσι

χιλιάδες άνδρες. Χάρη στην καταστροφή αυτή και καθώς ο περσικός στρατός βρισκόταν στη Μακεδονία, οι **Βρύγοι** επιτέθηκαν στο περσικό στρατόπεδο, σκοτώνοντας αρκετούς Πέρσες και τραυματίζοντας τον Μαρδόνιο- ωστόσο, οι Βρύγοι ηττήθηκαν. Ο περσικός στρατός και στόλος επέστρεψαν στην Ασία.

Μάχη της Αμφίπολης (422 π.Χ)

Η **μάχη της Αμφίπολης** συνέβη κατά τον Πελοποννησιακό πόλεμο το 422 π.Χ., στη Μακεδονία, στην περιοχή της Αμφίπολης. Αντίπαλοι ήταν οι Αθηναίοι υπό το στρατηγό Κλέωνα και οι Σπαρτιάτες υπό το στρατηγό Βρασίδα.

Ο Λακεδαιμόνιος στρατηγός Βρασίδας εκστράτευσε στη Μακεδονία για να δημιουργήσει κατά πρώτον συμμαχίες και κατα δεύτερον να πολιορκήσει και να καταλάβει τις προσκείμενες στην Αθήνα πόλεις. Τότε έμαθε ότι ο φιλοπόλεμος Αθηναίος στρατηγός Κλέων ερχόταν εναντίον του για να τον σταματήσει. Οι δύο αντίπαλοι στρατοπέδευαν κοντά στα τείχη της Αμφίπολης, ενώ μέρος του στρατού του Βρασίδα

παρέμεινε μέσα στα τείχη της φιλικά προσκείμενης πόλης.

Το επόμενο πρωί ο Βρασίδης με όλο το στρατό του κρύφτηκε πίσω από τα τείχη της Αμφίπολης. Ο Κλέων πληροφορημένος για τις κινήσεις του αντιπάλου του, έδωσε εντολή υποχώρησης σε φάλαγγα πορείας. Τότε άνοιξαν ξαφνικά οι πύλες της Αμφίπολης και από μέσα ξεχύθηκε ο στρατός των Σπαρτιατών ο οποίος προσέβαλλε τους Αθηναίους στο μέσον της φάλαγγάς τους και στην οπισθοφυλακή της. Οι Αθηναίοι τράπηκαν σε γενική σχεδόν φυγή και είχαν πολύ μεγάλες απώλειες (600 νεκρούς) ενώ από τους Σπαρτιάτες σκοτώθηκαν μόλις 7, συμπεριλαμβανομένου του Βρασίδα. Στη μάχη έπεσε νεκρός και ο Κλέωνας.

Η μεγάλη ήττα των Αθηναίων και ο θάνατος των Κλέωνα και Βρασίδα είχε ως αποτέλεσμα την επικράτηση των φιλειρηνικών παρατάξεων μεταξύ των εμπολέμων. Έτσι, το φθινόπωρο του 422 π.Χ. άρχισαν οι ειρηνευτικές διαπραγματεύσεις οι οποίες κατέληξαν στην ειρήνη του Νικία το 421 π.Χ..

Μάχη της Ρεντίνας

Η **Μάχη της Ρεντίνας** ήταν μάχη των Ελλήνων Μακεδόνων στην Επανάσταση του 1821 που διεξήχθη στα Στενά της Ρεντίνας στην Κεντρική Μακεδονία.

Στις 17 Μαΐου του 1821 κηρύχτηκε επίσημα η επανάσταση στη Μακεδονία σε θρησκευτική τελετή στην οποία χοροστάτησε ο Μητροπολίτης Μαρωνείας Κωνστάντιος, στη Μονή Εσφιγμένου. Στη συνέχεια ο Κωνστάντιος ακολούθησε μαχόμενος τα στρατεύματα υπό τον Εμμανουήλ Παπά στον ισθμό του Άθω, στην Ιερισσό και στα Μαδεμοχώρια. Στη Μάχη της Ιερισσού οι Έλληνες επαναστάτες υπό τον Εμμανουήλ Παπά κατατρόπωσαν τις Οθωμανικές δυνάμεις υπό τον Γιουσούφ πασά.

Το λάβαρο των Μακεδόνων στη Μάχη της Ρεντίνας το 1821

Εν τω μεταξύ ο Σουλτάνος Μαχμούτ Β΄ είχε στείλει τον Σερασκέρη (βεζίρη επί των στρατιωτικών) Μεχμέτ Μπαϊράμ πασά να καταστείλει την επανάσταση στη Νότιο Ελλάδα. Ο Μεχμέτ Μπαϊράμ πασάς βρισκόνταν καθ' οδόν μεταφέροντας στρατεύματα από τη Μικρά Ασία προς τη Θράκη και τη Μακεδονία με τελικό προορισμό τη Νότιο Ελλάδα, όταν μετά από έκκληση του Γιουσούφ μπέη της Θεσσαλονίκης, διατάχθηκε από τον σουλτάνο να αντιμετωπίσει τους επαναστάτες της Χαλκιδικής. Το σώμα των επαναστατών ακολούθησε δύο κατευθύνσεις: ο κύριος όγκος υπό τον Εμμανουήλ Παπά κατευθύνθηκε προς τον Πολύγυρο, ενώ ο Κωνστάντιος, επικεφαλής μικρής δύναμης απέκλεισε τα Στενά της Ρεντίνας, προκειμένου να αποκόψει την επικοινωνία του κύριου όγκου του Οθωμανικού στρατού (που κατευθυνόταν από την Ανατολή) με την Ελληνική

ενδοχώρα. Στη Μάχη της Ρεντίνας που διεξήχθη στις 15 Ιουνίου, ο σερασκέρης Μεχμέτ Μπαϊράμ πασάς, επικεφαλής 20.000 πεζών και 3.000 ιππέων κατατρόπωσε το Ελληνικό επαναστατικό σώμα υπό τον Κωνσταντίο που αποτελούνταν από μερικές εκατοντάδες μαχητές. Μπροστά στην συντριπτική υπεροχή των Οθωμανών σε πλήθος και οπλισμό οι ελληνικές δυνάμεις αναγκάστηκαν να οπισθοχωρήσουν προς τη Βόρεια Χαλκιδική. Αγωνιστές από το ελληνικό σώμα κατόρθωσαν να φτάσουν και να οχυρωθούν στα Στενά της Ποτίδαιας, όπου ανασυντάχθηκαν και επιχείρησαν επιτυχείς αντεπιθέσεις που έκαμψαν τον Μπαϊράμ Πασά.

Η έκβαση της μάχης ήταν αρνητική για τους Έλληνες όμως η σημασία της ήταν μεγάλη διότι καθυστέρησε τους Οθωμανούς να αναλάβουν δράση στη Νότιο Ελλάδα. Μετά τη μάχη το μένος των Τούρκων ξέσπασε στον άμαχο πληθυσμό της περιοχής, τον οποίο σφαγίασαν ενώ κατέκαψαν και 42 τότε οικισμούς.

Αρχαία Εγνατία Οδός

Στη Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία, ένας από τους δύο πιο σημαντικούς δρόμους που ξεκινούσαν από την πρωτεύουσα Ρώμη ήταν η *Via Egnatia*, ουσιαστικά προέκταση της *Via Traiana*. Ξεκινώντας από τη Ρώμη και με νοτιοανατολική κατεύθυνση διέσχιζε την Απουλία (Puglia), μέχρι την παραθαλάσσια πόλη Γνάθια (Egnazia) που βρισκόταν μεταξύ των πόλεων-λιμένων της Απουλίας Μπάρι και Μπρίντζι και πιο συγκεκριμένα των πόλεων Μονορολί και Fasano στις δυτικές πλευρές της

Αδριατικής. Το επί ιταλικής χερσονήσου χερσαίο οδικό τμήμα ονομαζόταν *Via Traiana* προς τιμήν του Ρωμαίου αυτοκράτορα Τραϊανού. Ακολουθούσε η υπερπόντια προέκτασή της από τη Γνάθια στην απέναντι ανατολική πλευρά της Αδριατικής την αρχαία Επίδαμνο, το σημερινό Δυρράχιο, αποτελώντας ένα είδος πορθμείου μεταξύ των δυτικών και ανατολικών ακτών της Αδριατικής. Διέσχιζε τη Βαλκανική χερσόνησο από την ανατολική Αδριατική ως τα Κύψελα, περνώντας από την Επίδαμνο (Δυρράχιο), Λυχνιδό (Οχρίδα), Ηράκλεια, Βεύη, Πέλλα, Θεσσαλονίκη, Αμφίπολη, Φιλίππους, Τόπειρο, Μαξιμιανούπολη, Σάλη και Τραϊανούπολη^[1], συνδέοντας τη νότια Ιταλία και τη δυτική Μεσόγειο με το Αιγαίο, την ανατολική Μεσόγειο, τον Εύξεινο Πόντο και τελικά την Ασία.

Όταν οι Ρωμαίοι αποφάσισαν να κατασκευάσουν έναν από τους πιο σημαντικούς δρόμους για να συνδέσουν την Αδριατική με τον Ελλήσποντο, δεν ξέφυγαν και πολύ από τα ίχνη του προρωμαϊκού δικτύου που εκτεινόταν ανάμεσα στις αδριατικές χώρες και στο Αιγαίο φθάνοντας, πιθανόν, μέχρι τη Μαύρη Θάλασσα, κάτι που αναφέρει και ο Αριστοτέλης. Γι' αυτό δεν αποτελούν έκπληξη προϊστορικοί και μεταγενέστερων εποχών οικισμοί που αποκαλύπτουν οι ανασκαφές των τελευταίων χρόνων, με αφορμή τη χάραξη της σύγχρονης Εγνατίας Οδού.

Ουσιαστικά αποτέλεσε για πάνω από 2.000 χρόνια τον πρώτο οδικό άξονα όπως νοείται στις μέρες που έπαιξε σημαντικό ρόλο στην τύχη της Ρώμης και όλων των άλλων δυνάμεων που κυριάρχησαν στα Βαλκάνια. Ακόμα και πριν την κατασκευή της κατά την διάρκεια των πολέμων μεταξύ Μακεδόνων και Περσών ακολουθήθηκε πορεία παραπλήσια με την τελική πορεία της Εγνατίας Οδού.

ΟΙΚΙΣΜΟΙ

Βρασνά

Η ιστορία του οικισμού των **Βρασνών**, χάνεται στα βάθη των αιώνων. Η περιοχή παρουσιάζει ίχνη κατοίκησης και ύπαρξης ζωής από τον 4^ο π.Χ. αιώνα και καθ' όλη τη διάρκεια του 3^{ου} π.Χ. αιώνα.

Τα **Βρασνά** μέχρι το 1918 ονομαζότανε Βραστά. Η ονομασία αυτή λέγεται ότι προήλθε, από μια πόλη, η οποία στην αρχαιότητα ήταν χαμηλότερα από την σημερινή τοποθεσία των **Βρασνών**, προς τη θάλασσα και παραπλεύρως της Εγνατία Οδού και ονομαζότανε **Βορμίσκος** ή **Βρομίσκος**.

Επίσης από τα **Βρασνά** πέρασε ο Στρατηγός των Σπαρτιατών Βρασίδας. Στρατοπέδευσε στον Βρομίσκο για την ανάπαυση των στρατιωτών και στην συνέχεια ακολούθησε τον δρόμο προς την κατάκτηση της Αμφιπόλεως, από τους Αθηναίους. Σήμερα τα **Βρασνά** αποτελούν έναν από τους πιο όμορφους οικισμούς του Στρυμονικού Κόλπου και ανήκουν στον **Δήμο Βόλβης**. Αναπτύσσονται αμφιθεατρικά σε μια καταπράσινη πλαγιά, στους πρόποδες των Κερδυλλίων και είναι ένας πανέμορφος οικισμός, με παραδοσιακό χαρακτήρα, που σε ταξιδεύει στο παρελθόν και σε μαγεύει με το φυσικό πλούτο που τον περικλείει.

Ο περίπατος στα ανηφορικά δρομάκια του, δίνει την ευκαιρία στον επισκέπτη:

- Να εκθαμβωθεί από τα παραδοσιακά σπίτια, με τη θαυμάσια **Μακεδονική Αρχιτεκτονική**.
- Να επισκεφτεί το **Λαογραφικό Μουσείο** και να θαυμάσει τα σπουδαία εκθέματα από την παραδοσιακή ζωή και τον πολιτισμό του τόπου.
- Να προσκυνήσει την εκκλησία της **Κοιμήσεως της Θεοτόκου**, η οποία είναι αφιερωμένη στον **Άγιο Γεώργιο**.
- Να αφεθεί στον χρόνο και να τον σαγηνεύσει η επίσκεψη :
 - στο Φρουριακό Συγκρότημα – Τρυπημένη πέτρα.
 - στην αγροικία με την ονομασία Συνδετήριος Εγνατία.

- στο Βυζαντινό Κάστρο, το Οχυρό των Βρασών παλαιολόγιας εποχής.
- στο πολυώροφο καμπαναριό της ενοριακής εκκλησίας που είναι κτισμένο το **1846**.
- στην τοποθεσία **Μουτσάρα**, όπου βρίσκεται το παλαιό υδραγωγείο και η πηγή με το καθαρό, δροσερό, νερό της μάνας γης.

- Να ανταμώσει με τους **φιλόξενους κατοίκους**, 500 περίπου άτομα και να ζήσει την καθημερινή ζωή τους, μέσα από απλές λαϊκές σκηνές.
- Να ξετρελαθεί ακούγοντας ιστορίες και μύθους από τους γηραιότερους.
- Να ενθουσιαστεί από τις τοπικές **εκδηλώσεις** που διοργανώνονται με μεράκι και κέφι, όπως αυτές του **Δεκαπενταύγουστου**, της **Τσιγαρίδας** και της **Λαϊκής Βραδιάς στην Μουτσάρα**.
- Να θαυμάσει την **πανοραμική θέα** του Στρυμονικού Κόλπου.
- Να αποδράσει στην φύση για να αθληθεί κάνοντας **mountainbike** ή **περιπάτους** σε μονοπάτια ξεχωριστού κάλλους.
- Να απολαύσει την **καταπληκτική κουζίνα**, σε μικρά ταβερνάκια, παραγγέλλοντας, ντόπια κρέατα και τυροκομικά.
- Να ξεκουραστεί στους **παραδοσιακούς ξενώνες** και στα ενοικιαζόμενα δωμάτια της ευρύτερης περιοχής.

Νέα Βρασνά

Στο κέντρο της αγκαλιάς του Στρυμονικού κόλπου, ανάμεσα στην Εθνική οδό Θεσσαλονίκης – Καβάλας και την γαλαζοπράσινη θάλασσα, βρίσκεται ο οικισμός των **Νέων Βρασών**.

Ο οικισμός αυτός απορρόφησε στην ουσία τους κατοίκους του παραδοσιακού οικισμού των Βρασών, απ αριθμώντας πλέον μόνιμο πληθυσμό που αγγίζει τις 2000 κατοίκους. Γεγονός ιδιαίτερα σημαντικό αν φανταστεί κανείς ότι τα **Νέα Βρασνά** έχουν ζωή, ούτε λίγο ούτε πολύ, 40 χρόνια.

Οι κάτοικοι των Βρασών αντιλήφθηκαν τις αλλαγές που διαδραματίζονταν κατά την δεκαετία του 1960 και αφορούσαν την τουριστική εξέλιξη της περιοχής τους. Έτσι, δειλά-δειλά στην αρχή αλλά ταχύτατα στη συνέχεια, άρχισαν να επενδύουν μετατρέποντας την άλλοτε αγροτική περιοχή σε έναν σύγχρονο τουριστικό θέρετρο. Δεν είναι τυχαίο, άλλωστε, το γεγονός ότι κατά τους θερινούς μήνες τα Νέα Βρασνά **επιλέγονται από χιλιάδες επισκέπτες ως τόπο των καλοκαιρινών τους διακοπών**.

Σήμερα τα **Νέα Βρασνά** ανήκουν στην Δημοτική Κοινότητα Βρασών του Δήμου Βόλβης. Οι πεντακάθαρες, οργανωμένες παραλίες του οικισμού, η καταπληκτική θέα του Στρυμονικού κόλπου, και η ποικιλία των σύγχρονων τουριστικών εγκαταστάσεων αποτελούν **εγγύηση για υπέροχες και αλησμόνητες διακοπές**.

Ο επισκέπτης αυτού του οικισμού έχει την ευκαιρία:

- Να θαυμάσει μια **πανοραμική άποψη** του Στρυμονικού Κόλπου, που ξεκινά από τη Θάσο και καταλήγει στο Άγιον Όρος.
- Να απολαύσει το μπάνιο του, στις **οργανωμένες παραλίες**, μήκους 5χλμ., που χρόνια τώρα βραβεύονται με το θεσμό «**Γαλάζιες Σημαίες**» από την

Ευρωπαϊκή Ένωση.

- Να χαλαρώσει παρατηρώντας τους φαράδες, που στήνουν μεγάλο αριθμό καλαμιών κατά μήκος της παραλίας, να εντυπωσιαστεί από τις ψαριές τους και να αφεθεί, τελικά, στην **ιεροτελεστία του ψαρέματος** και ο ίδιος.
- Να απολαύσει τις καθημερινές **εκθαμβωτικές ανατολές του ήλιου**, σαγηνεμένος από τις εναλλαγές των χρωμάτων του ουρανού.
- Να μαγευτεί από την μοναδική εικόνα που προσφέρει η **ανάδυση του Αυγουστιάτικου φεγγαριού**, παρέα με πλήθος κόσμου, συμμετέχοντας στις διάφορες εκδηλώσεις που πραγματοποιούνται την συγκεκριμένη βραδιά.
- Να ζήσει τους έντονους ρυθμούς διασκέδασης που προτείνουν τα **πολυάριθμα κέντρα διασκέδασης**, δίπλα ακριβώς από τη θάλασσα.
- Να γευτεί τους νόστιμους μεζέδες στις **πολυάριθμες ταβέρνες** που βρίσκονται διάσπαρτες σε ολόκληρο τον οικισμό.
- Να παρακολουθήσει τις **εκδηλώσεις** που πραγματοποιούνται στον ειδικά διαμορφωμένο χώρο στην παραλία.
- Να αφήσει ξέγνοιαστος τα παιδιά του στις **παιδικές χαρές του πεζοδρομίου και στο σιντριβάνι** που κοσμεί την παραλιακή οδό.
- Να απολαύσει μια βόλτα στον **πεζοδρόμο** και να συναντήσει σχεδόν όλους τους τουρίστες του οικισμού να χαλαρώνουν.
- Να επισκεφτεί την εκκλησία των **Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης** για να τιμήσει την χάρη τους.

Ασπροβάλτα

Ο οικισμός **Άσπρη Βάλτα**, κτίζεται στις αρχές του 16^{ου} αιώνα, στις νότιες παρυφές των Κερδυλλίων, σε απόσταση από τη θάλασσα. Σύμφωνα με έγγραφο αυτής της εποχής, του αρχείου της Μονής Σίμωνος Πέτρα, η περιοχή στην οποία κτίστηκε ο οικισμός ήταν καλυμμένη από πυκνό δάσος και χρησιμοποιούνταν ως χειμαδιό από τη Μονή Κουτλουμουσίου. Η δασώδης όμως έκταση είχε γίνει πολύ επικίνδυνη

λόγω του ότι η πυκνή βλάστηση προσέφερε ιδεώδες καταφύγιο σε ληστές και δολοφόνους. Για το λόγο αυτό, η Μονή καθάρισε την περιοχή από τα δάση και έκτισε το χωριό. Σε κάποια χρονική στιγμή της τουρκοκρατίας εγκαθίστανται Γιουρούκοι και ο οικισμός παίρνει το όνομα Γενή Μαχαλέ. Μετά την αναχώρηση των Τούρκων, το χωριό εγκαταλείπεται, ενώ λιγοστοί Έλληνες εγκαθίστανται στην παραλία, στη θέση του σημερινού οικισμού. **Το Σεπτέμβριο του 1923**

εγκαταστάθηκαν στην περιοχή 54 περίπου οικογένειες από το χωριό Ρένκοϊ της Τρωάδος, κοντά στα Δαρδανέλια, οι οποίοι ίδρυσαν την σημερινή **Ασπροβάλτα**. Η Ασπροβάλτα έγινε κοινότητα το 1929 με έδρα, έως το 1946, τα Βρασνά. Σήμερα αποτελεί έναν από τους οικισμούς του Δήμου Βόλβης και πρώην έδρα του Δήμου Αγ. Γεωργίου. **Οι πρώτοι τουρίστες «ανακάλυψαν» την πανέμορφη περιοχή τη δεκαετία του 1960**, ενώ την επόμενη δεκαετία άρχισε η ανέγερση παραθεριστικών κατοικιών, οι οποίες σήμερα φθάνουν περίπου τις 12.000! Εκτεταμένες παραλίες, καταπράσινες πλαγιές, αρχαιολογικοί και εκκλησιαστικοί θησαυροί αλλά και σύγχρονες υποδομές συνθέτουν σήμερα την εικόνα της **Ασπροβάλτας**. **Ο επισκέπτης αυτού του οικισμού έχει την ευκαιρία**

- Να επισκεφθεί το Φυσικό Πάρκο Αναψυχής.
- Να περιηγηθεί στο **Κέντρο πληροφόρησης για την παράκτια ζώνη του Στρυμονικού Κόλπου και του Κόλπου της Ιερισσού**.
- Να θαυμάσει τα εκθέματα του **Λαογραφικού Μουσείου**.
- Να “ταξιδέψει στον χρόνο” επισκεπτόμενος τους αρχαιολογικούς θησαυρούς της περιοχής, όπως την Άργιλο και το Λιοτόπι Ρουτσέλη.
- Να προσκυνήσει την εκκλησία του **Αγίου Γεωργίου**, όπου υπάρχουν 19 λείψανα αγίων και η εικόνα του Αγίου Γεωργίου που έφεραν μαζί τους οι πρόσφυγες από το Ρένκοϊ, και φυσικά τη **μονή του Αγίου Γεωργίου** που είναι κτισμένη από το β΄ μισό του 16^{ου} αιώνα και από όπου μπορεί κανείς να θαυμάσει το πέταλο του Στρυμονικού Κόλπου.
- Να απολαύσει τις υπέροχες, πεντακάθαρές, οργανωμένες, αμμόδεις παραλίες και **να κολυμπήσει** στα νερά του Στρυμονικού Κόλπου τα οποία βραβεύονται επί σειρά ετών με τις «**Γαλάζιες Σημαίες**».
- **Να ψαρέψει** ή απλά να παρακολουθήσει την τεχνική των άλλων ψαράδων, οι οποίοι κυριολεκτικά ξημερώνουν στις παραλίες, απολαμβάνοντας την γαλήνη που προσφέρει η διαδικασία του ψαρέματος.
- Να επιδοθεί σε **θαλάσσια σπορ** ανεβάζοντας την αδρεναλίνη του.
- Να αθληθεί στις αξιόλογες **αθλητικές εγκαταστάσεις**, όπως αυτές του κλειστού γυμναστηρίου, του γηπέδου του beach volley, του 5×5, του basket, του tennis και του γηπέδου ποδοσφαίρου.
- Να αφεθεί στην τέχνη, για να τον παρασύρουν οι **θεατρικές παραστάσεις** που ανεβαίνουν τους καλοκαιρινούς μήνες στο Αμφιθέατρο.
- Να συμμετάσχει ή απλά να παρακολουθήσει την **πληθώρα πολιτιστικών εκδηλώσεων** που λαμβάνουν χώρα στον συγκεκριμένο οικισμό.
- Να απολαύσει τη **διαμονή του στα ποικίλα τουριστικά καταλύματα**, όπως Hotels, Family hotels, Rent rooms, Camping.
- Να παρασυρθεί στο κόσμο των γεύσεων, **απολαμβάνοντας θεσπέσιες λιχουδιές** στις πολυάριθμες ψαροταβέρνες και στα προσεγμένα εστιατόρια.
- Να κάνει **Shopping στην τοπική αγορά**, ανακαλύπτοντας την χαρά που προσφέρουν τα μικρά ή μεγάλα αντικείμενα του «πόθου» του.

Σταυρός

Το 1923 με τον διωγμό των Ελλήνων της Μικράς Ασίας, οι 400 περίπου οικογένειες του Κατιρλί της Βιθυνίας, αναγκάστηκαν να αφήσουν την όμορφη πατρίδα τους και να εγκατασταθούν, ως πρόσφυγες πλέον σε δύο περιοχές της Ελλάδος, σύμφωνα με την ενορία που ανήκαν.

Έτσι, οι ενορίτες της Αγίας Παρασκευής έφτασαν στον **Σταυρό**, ιδρύοντας τον οικισμό «**Παραλία Σταυρού**», και οι ενορίτες του Αγίου

Ιωάννη στη Θεσσαλονίκη, στο σημερινό Δήμο Καλαμαριάς, ιδρύοντας το «Νέο Κατιρλί». Λίγο αργότερα στην Παραλία Σταυρού στις 300 οικογένειες από το Κατιρλί, προστέθηκαν και κάποιες από τη Μάδυτο της Προύσας, οι οποίες ενσωματώθηκαν αμέσως στον οικισμό.

Ο οικισμός των προσφύγων μαζί με τους γηγενείς κατοίκους των οικισμών του **Σταυρού** και των Βρασνών αποτέλεσαν για μερικά χρόνια μια ενιαία διοικητική οντότητα. Η ανομοιογένεια όμως των πληθυσμών, αλλά και οι αποστάσεις μεταξύ των οικισμών, οδήγησε στην απόσπαση των Βρασνών, αρχικά, και στη συνέχεια του Σταυρού. Το 1931 πραγματοποιείται ο οριστικός διαχωρισμός των Κοινοτήτων

και ο παλιός οικισμός, με τους ντόπιους, μετονομάζεται σε Άνω Σταυρός, ενώ ο προσφυγικός διατήρησε το όνομα Σταυρός.

Σήμερα ο **Σταυρός** αποτελεί την έδρα του **Δήμου Βόλβης**. Ο παλιός αυτός προσφυγικός οικισμός έχει μετατραπεί σε παραθεριστικό κέντρο με σύγχρονες τουριστικές εγκαταστάσεις και πλούσια φυσική ομορφιά. Ο συνδυασμός βουνού και θάλασσας προσφέρει την δυνατότητα για την ικανοποίηση ποικίλων τουριστικών

αναγκών.

Ο επισκέπτης αυτού του οικισμού έχει την ευκαιρία:

- Να επισκεφθεί το μοναδικό στον κόσμο Πλατανόδασος ή **Παλιόχανο** όπως λεγόταν παλιότερα, το οποίο βρίσκεται ακριβώς δίπλα στο κύμα.
- Να απολαύσει μια περιήγηση στα Μακεδονικά Τέμπη και στον Ρήχειο ποταμό.
- Να περιπλανηθεί στο Κάστρο της Ρεντίνας, το γνωστό **Αρτεμίσιο**, που προστάτευε τον βυζαντινό οικισμό και παράλληλα διαφέντευε την κρίσιμη δίοδο.
- Να προσκυνήσει την εκκλησία της **Αγίας Παρασκευής**, του **Θσίου Αυξέντιου** και το εκκλησάκι του **Αγίου Ιωάννη**, αγίους που τιμούσαν οι πρόγονοι των προσφύγων στο Κατιρλί.

- Να κάνει μια βόλτα στην παλαιά «Σκάλα» στο λιμάνι, παρατηρώντας τους φιλήσυχους ψαράδες με τα **παραδοσιακά καϊκάκια**.
- Να επιδοθεί στο **ψαροτούφεκο** και σε κάθε άλλου είδους ψάρεμα.
- Να δοκιμάσει τις **θεσπέσιες λιχουδιές** στις ψαροταβέρνες και τα μοναδικά μενού στα πολυάριθμα εστιατόρια.
- Να επιλέξει την μορφή του **καταλύματος** που θα ικανοποιήσει τις δικές του τουριστικές ανάγκες για διαμονή.
- Να απολαύσει το **μπάνιο** του, στις πεντακάθαρές παραλίες συνολικού μήκους 7χλμ., το μεγαλύτερο τμήμα των οποίων είναι οργανωμένο με ομπρέλες, ξαπλώστρες, ντουζ και αποδυτήρια και οι οποίες βραβεύονται με το θεσμό «**Γαλάζιες Σημαίες**».
- Να θαυμάσει μια πανοραμική άποψη του καταπράσινου βουνού που αγκαλιάζει τον Στρυμονικό Κόλπο, κάνοντας **θαλάσσιο ποδήλατο και κανό**.
- Να αθληθεί στις εγκαταστάσεις του **basket**, του **tennis**, του **κλειστού γυμναστηρίου**, του γηπέδου ποδοσφαίρου & του **7 x 7**.
- Να παρακολουθήσει διάφορες **εκδηλώσεις** στο ανοιχτό αμφιθέατρο που βρίσκεται στο κέντρο του οικισμού.
- Να κάνει **shopping** στα περίπου **300 καταστήματα** του οικισμού, που καλύπτουν όλα τα βαλάντια και όλα τα γούστα.

Άνω Σταυρός

Κτισμένος στους πρόποδες ορεινού συγκροτήματος, με υψηλότερο το **όρος Σουγκλιάνι**, σε **υψόμετρο 80μ.** και απόσταση 800μ. από τη θάλασσα, ο **Άνω Σταυρός** χαρακτηρίζεται από το **θαυμάσιο κλίμα** και την **πανοραμική θέα** που προσφέρει αιώνες τώρα στους κατοίκους του και τους επισκέπτες του.

Εικάζεται ότι κατοικήθηκε για πρώτη φορά από κατοίκους των αρχαίων οικισμών της περιοχής, όπως η Άργιλος, ο Βορμίσκος, η Αυλώνα και τα Στάγειρα, οι

οποίοι αναζήτησαν προστασία σε ορεινότερες περιοχές. Από τα **Στάγειρα** επίσης πιστεύεται ότι έχει πάρει και το όνομά του (Στάγειρα – Σταγειρός – Σταγρός – Σταυρός). Μια άλλη θεωρία δικαιολογεί την ονομασία λόγω του κομβικού σημείου στον οποίο είναι ο οικισμός, στο **σταυροδρόμι** δηλαδή που οδηγεί **από την ρωμαϊκή Εγνατία Οδό στο Άγιο Όρος**.

Το έτος **1440 μ.Χ.** ο οικισμός καταλήφθηκε από τον Τούρκο Σουλτάνο Μουράτ Β΄, ο οποίος σεβάστηκε την ελληνικότητα του, γι' αυτό και ήταν κεφαλοχώρι μέχρι και την ελληνική επανάσταση του **1821**. Τότε καταστράφηκε ολοσχερώς από τους Τούρκους οι οποίοι λεηλάτησαν και τελικά **έκαψαν τα 300 περίπου σπίτια** που υπήρχαν στον οικισμό. Από την μεγάλη εκείνη καταστροφή, **διασώθηκαν μόνο 4 σπίτια**. Η συμμετοχή των κατοίκων του υπήρξε ιδιαίτερα

σημαντική στον Μακεδονικό Αγώνα που απέφερε την οριστική απελευθέρωση του **1912**.

Με την έλευση των ξεριζωμένων Ελλήνων, ύστερα από τα γεγονότα της Μικρασιατικής καταστροφής, αποτέλεσε για μερικά χρόνια κοινότητα μαζί με τον οικισμό των προσφύγων. Η ανομοιογένεια όμως του πληθυσμού και τα προβλήματα που προέκυψαν οδήγησαν στον διαχωρισμό τους. Τότε ήταν που ο παραδοσιακός αυτός οικισμός πήρε το όνομα **Άνω Σταυρός**, αφού έως τότε σε όλα τα ιστορικά κείμενα αναφέρεται με το όνομα **Σταυρός**.

Σήμερα ο **Άνω Σταυρός** αποτελεί Δημοτική Κοινότητα του **Δήμου Βόλβης**. Παρά τις καταστροφές που υπέστη στο ιστορικό του παρελθόν, κατάφερε να διατηρήσει τμήματα της παράδοσης που κάποτε έφερε.

Ο επισκέπτης αυτού του οικισμού έχει την ευκαιρία:

- Να απολαύσει την **πανοραμική θέα του Στρυμονικού κόλπου** που ξεδιπλώνεται μπροστά στα μάτια του και φτάνει μέχρι και το **όρος Παγγαίο** του Ν. Καβάλας.
- Να τιμήσει τους αγωνιστές του οικισμού που έδωσαν τη ζωή τους στη διάρκεια των Βαλκανικών πολέμων 1916-1923, επισκεπτόμενος το **Ηρώο**.
- Να περιπλανηθεί στο **καταπράσινο δάσος** που περιβάλλει στην αγκαλιά του τον οικισμό, προσφέροντας απλόχερα την πολύτιμη δροσιά του στην διάρκεια του καλοκαιριού.
- Να προσκυνήσει την παλαιά εκκλησία του χωριού, τον **Άγιο Δημήτριο**, όπου σώζονται εικονίσματα και **τοιχογραφίες από το 1842**, να θαυμάσει το επιβλητικό, **πυργοειδές καμπαναριό της**, κτισμένο ήδη από το έτος **1870**. Δίπλα της στέκει πλέον ο νεότευκτος ναός του **Τιμίου Σταυρού**, που καλύπτει τις αυξημένες πλέον ανάγκες των κατοίκων.
- Να θαυμάσει τα **παραδοσιακά, πέτρινα διώροφα σπίτια** του οικισμού, δείγματα της περιβόητης **μακεδονικής αρχιτεκτονικής**.
- Να απολαύσει την **παραδοσιακή σκιερή πλατεία** που βρίσκεται στο κέντρο του χωριού, στην οποία γίνονται **εκδηλώσεις** κατά τη διάρκεια του έτους.
- Να δοκιμάσει τις **θεσπέσιες λιχουδιές** στις ταβέρνες του οικισμού, οι οποίες φημίζονται για την ποιότητα των φαγητών που προσφέρουν.
- Να επιλέξει την μορφή του **καταλύματος** που επιθυμεί, και να απολαύσει την **ηρεμία** που ο παραδοσιακός οικισμός του Άνω Σταυρού

ΜΝΗΜΕΙΑ

Κάστρο Ρεντίνας

Ήδη από τα χρόνια του αυτοκράτορα Ιουστινιανού έχουμε περιγραφή του μαγευτικού τοπίου της κοιλάδας του Ρήχιου ποταμού που είναι ο φυσικός εκχειλιστής των νερών της Λίμνης Βόλβης προς τον Στρυμονικό κόλπο. Εκεί στη δυτική είσοδο των Στενών, επάνω στην κορυφή ενός λόφου είχε ανεγερθεί το Κάστρο της Ρεντίνας που προστάτευε τον βυζαντινό οικισμό και παράλληλα διαφέντευε την κρίσιμη δίοδο.

Από τους βορινούς πρόποδες του λόφου διερχόταν και η ρωμαϊκή Εγνατία οδός ακολουθώντας πανάρχαια ίχνη προσπελάσεων, γνωστών από τα χρόνια των πολέμων ανάμεσα σε Αθηναίους και Σπαρτιάτες για την κατάκτηση της Αμφιπόλεως και τον έλεγχο του χρυσοφόρου Παγγαίου. Στις αρχαιολογικές στρωματογραφικές τομές όμως που επιχειρήσαμε σε διάφορα σημεία της δυτικής πλευράς του λόφου βρέθηκαν στα κατώτατα στρώματα άφθονα εργαλεία και αντικείμενα της νεολιθικής περιόδου, αλλά και αρχαϊκά ειδώλια και όστρακα αγγείων, που συνεχίζουν να εμφανίζονται σε διάφορες θέσεις του λόφου και καλύπτουν μian ευρύτατη χρονική περίοδο από την κλασική μέχρι τη ρωμαϊκή και την παλαιοχριστιανική.

Βρισκόμαστε επομένως σε έναν ιστορικό τόπο που κατοικήθηκε συνεχώς από τα αρχαιότατα χρόνια μέχρι τα πρώτα χρόνια της τουρκοκρατίας, οπότε εγκαταλείφθηκε γιατί είχε υποβαθμιστεί πια η στρατηγική σημασία του και οι Τούρκοι επέλεξαν για τόπο εγκαταστάσεώς τους τη γειτονική Βόλβη (Μπεσίκι). Σε ένα χαμηλό πλάτωμα απέναντι ακριβώς και ΝΔ του λόφου, απλώνονταν η ιστορική πόλη της Μυγδονίας **Αρέθουσα**, όπου φιλοξενήθηκε στα χρόνια του βασιλιά της Μακεδονίας **Αρχέλαου** ο μεγάλος ποιητής **Ευριπίδης** και όπου, κατά την παράδοση, κατασπαράχθηκε από τα κυνηγετικά σκυλιά του Αρχέλαου και ετάφη στο ίδιο μέρος. Η μνήμη της θέσεως του ταφικού μνημείου διατηρήθηκε για αιώνες και πολλοί περιηγητές και προσκυνητές που κατευθύνονταν στους Αγίους Τόπους και ακολούθησαν τη χάραξη της Εγνατίας το αναφέρουν.

Η ζωή στη θέση αυτή συνεχίσθηκε, όπως δείχνουν τα ευρήματα και οι τάφοι με τα αξιόλογα κτερίσματα, και κατά τα παλαιοχριστιανικά χρόνια. Στα μέσα περίπου του 10^{ου} αιώνα μεταφέρεται στη Ρεντίνα η υπό την Μητρόπολη Θεσσαλονίκης επισκοπική έδρα της Λητής και ο πρώην τιτουλάριος επίσκοπος μετονομάζεται σε επίσκοπο «Λητής και Ρεντίνης». Η νέα επαναδραστηριοποίηση του οικισμού επιβεβαιώνεται και από την ανίδρυση της βασιλικής στην ακρόπολη του οικισμού, ορισμένων πύργων, κινστερνών και από τα άφθονα νομίσματα της περιόδου αυτής.

Η ζωή συνεχίζεται και κατά τους επόμενους αιώνες, όπως μαρτυρούν τα **βυζαντινά κείμενα** και επαληθεύουν τα κτίσματα που αποκάλυψαν οι ανασκαφές μέσα στον οικισμό, καθώς και η **κεραμική από την οποία μπορούσαμε να συναρμολογήσουμε έναν αριθμό αγγείων, όπως και τα νομισματικά ευρήματα, τα εργαλεία, τα όπλα και τα αντικείμενα καθημερινής χρήσεως.**

Η αναγέννηση που επισημαίνεται στα χρόνια των Παλαιολόγων έχει τον αντίκτυπό

της και στο βυζαντινό κεφαλοχώρι του Κατεπανικίου πλέον της Ρεντίνας.

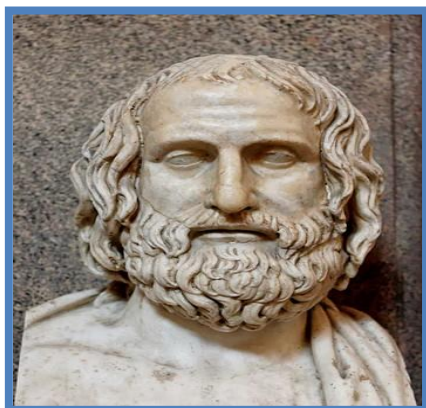
Επισκευάζονται τα τείχη και χτίζεται ο ναός σε σχήμα ελεύθερου σταυρού, με αξιόλογα κεραμοπλαστικά κοσμήματα στην τοιχοποιία του, στο ανατολικότερο τμήμα του κάστρου. Αυτό που έχει σημασία και επιβεβαιώθηκε και από τις ανασκαφές είναι η συνέχεια της παρουσίας του ελληνισμού στην ενδοχώρα της

Μακεδονίας και μάλιστα σε ένα κρίσιμο σημείο, όπως είναι η οχυρή δίοδος των Στενών της Ρεντίνας.

Οι έρευνες τα τελευταία είκοσι χρόνια στον οχυρό βυζαντινό οικισμό βοήθησαν να αποκατασταθεί, όσο τούτο ήταν δυνατό, ο κοινωνικός και στρατηγικός ρόλος που διαδραματίζουν τα **βυζαντινά «κάστρα» που διαφεντεύουν «Κλεισούρες»,** όπως και την καθημερινή ζωή σ' ένα τέτοιο οχυρό οικισμό, στον οποίο ακόμα και τα σκεύη καθημερινής χρήσεως καθόλου δεν υστερούν σε ποιότητα από τα αντίστοιχα των μεγάλων αστικών βυζαντινών κέντρων.

Οι ανασκαφές στον οχυρωμένο βυζαντινό οικισμό της Ρεντίνας άρχισαν το 1976 από το Κέντρο Βυζαντινών Ερευνών του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης με εποπτεία της 9^{ης} Εφορείας Βυζαντινών Αρχαιοτήτων και με επιστημονική ευθύνη του καθηγητή κ. Νίκ. Κ. Μουτσόπουλου. Η 9^η Εφορεία Βυζαντινών Αρχαιοτήτων κατά τη διετία 2007-2008, υλοποίησε σωστικού χαρακτήρα εργασίες στον οικισμό, που σκοπό είχαν τη βελτίωση της προσβασιμότητας και επισκεψιμότητάς του. Στο πλαίσιο των ανωτέρω πραγματοποιήθηκαν μεταξύ των άλλων και τοποθετήσεις πινακίδων σήμανσης και ενημέρωσης επισκεπτών.

Αρχαία Αρέθουσα

Η Αρέθουσα ήταν αποικία των Χαλκιδέων και τοποθετείται από τους αρχαιολόγους στο χώρο ανατολικά του κτήματος, πολύ κοντά στο σημερινό Μόδι και η τοποθεσία της Αρχαίας πόλης δεν έχει καμία σχέση με το σημερινό χωριό Αρέθουσα (Μασλάρ) που βρίσκεται μερικές δεκάδες χιλιόμετρα βορειότερα. Ξεκινούσε από την περιοχή που σήμερα στο Μόδι οι κάτοικοι ονομάζουν «πόρτες» και εκτείνονταν βορειότερα πάνω στον λόφο.

Η περιοχή της αρχαίας πόλεως δεν έχει επίσης καμία σχέση με αυτό που στο χωριό ονομάζουν «πυργούδια» όπως λανθασμένα πίστευαν πολλοί κάτοικοι και τα οποία

δημιουργήθηκαν πολλά χρόνια αργότερα κατά την Βυζαντινή εποχή. Ακόμα και σήμερα αν περπατήσεις από τις «πόρτες» και ανατολικά προς την Άγια Μαρίνα θα συναντήσεις όστρακα, τάφους, τμήματα μαρμάρινων κιόνων και μία σειρά από ευρήματα που μαρτυρούν την ακμή της πόλης κατά την διάρκεια των Μακεδονικών χρόνων.

Δυστυχώς παρά τις μεμονωμένες προσπάθειες επιστημόνων η περιοχή δεν έχει ανασκαφεί και έχει αφεθεί στις ληστρικές επιδρομές δεκάδων αρχαιοκάπηλων αλλά και στις αυθαίρετες ανθρώπινες επεμβάσεις ειδικά τα τελευταία χρόνια. Είναι χαρακτηριστικό ότι οι πόρτες που ήταν δυο τεράστιες μονολιθικές πύλες και αποτελούσαν μια από τις πύλες τις αρχαίας Αρέθουσας στεκόταν στο ομώνυμο σημείο μέχρι τα χρόνια του Α παγκόσμιου πόλεμου όταν και καταστράφηκαν από τις εχθροπραξίες Άγγλων και Τούρκων. Στην Αρέθουσα τα χρόνια της βασιλείας του Αρχέλαου είχε καταφύγει ο ποιητής Ευριπίδης. Εκεί μάλιστα βρήκε και τραγικό θάνατο όταν τον κατασπάραξαν σκυλιά και εκεί ετάφη.

Μέχρι τα μεσαιωνικά χρόνια εκεί που σήμερα βρίσκεται το κτήμα Καδή, βρίσκονταν ένα χάνι όπου οι ταξιδιώτες που συνέχιζαν προς Κωνσταντινούπολη άλλαζαν άλογα. Το σημείο ονομαζόταν λατινικά *mutatio Peripidi* ονομασία που συνδέεται με τον αρχαίο ποιητή και πιθανότατα με το σημείο που θάφτηκε πριν τα οστά του μεταφερθούν από τον Αρχέλαο στην Πέλλα.

Στα πρώιμα Μακεδονικά χρόνια η Αρέθουσα γνώρισε και την μεγαλύτερη ακμή της αφού ο Αρχέλαος αλλά και οι διάδοχοι του φαίνεται πως την πρόσεξαν ιδιαίτερα και μερίμνησαν για τα κτίρια τους δρόμους και τα τείχη της.

Στην αρχαία Αρέθουσα πιθανότατα να πέρασε κάποια από τα παιδικά του χρόνια και ο Μέγας Αλέξανδρος κοντά στον δάσκαλο του Αριστοτέλη και μακριά από τις ίντριγκες του παλατιού στην Πέλλα. Η πόλη μάλιστα ήταν κέντρο ορφικών μυστήριων στην περιοχή μέρος της τελετουργίας τους πέρασε μέχρι τις μέρες μας μέσα από τον θρύλο του ελαφιού της Άγιας Μαρίνας.

Η περιοχή γνώρισε ακμή και κατά τα ρωμαϊκά χρόνια καθώς πολύ κοντά - ίσως και από μέσα της περνούσε - η Εγνατία Οδός, και παρήκμασε σταδιακά στα χρόνια του Βυζαντίου όταν το κέντρο της περιοχής λόγω και τις στρατηγικής τους θέσεις έγινε ο οικισμός-φρούριο στην είσοδο των Μακεδονικών Τεμπών.

Για εκείνη την περίοδο λίγα πράγματα είναι γνωστά για την πόλη όπως η αναφορά του Μελετίου στην Γεωγραφία του όπου σημειώνει: «Αρέθουσα, πόλις ποτέ προς τον Στρυμονικόν κόλπον, η οποία ύστερον Ρενδίνα εκλήθη...».

Στα πρώτα χρόνια της επικράτησης του Χριστιανισμού η Αρέθουσα ήταν έδρα επισκοπής και ένας από τους πρώτους επισκόπους της στα χρόνια της βασιλείας του Μεγάλου Κωνσταντίνου ήταν ο Άγιος Μάρκος.

Ως επίσκοπος Αρεθουσίων ο ιερωμένος γκρέμισε έναν ειδωλολατρικό ναό της πόλης και έχτισε στην θέση του έναν χριστιανικό όμως όταν αυτοκράτορας της ρωμαϊκής αυτοκρατορίας έγινε ο Ιουλιανός ο παραβάτης καταδικάστηκε για αυτή την πράξη του, βασανιστικέ και ρίχθηκε από ένα γκρεμό.

Η μνήμη του τιμάται στις 23 Μαρτίου και στο γειτονικό Μόδι όπου φυλάσσεται η εικόνα του γίνεται πανηγύρι.

Αγία Μαρίνα

Ο μικρός ναός με την ιδιαίτερη έως ιδιόμορφη αρχιτεκτονική είναι το καμάρι των κατοίκων του χωριού Μόδι και χτίσθηκε από αυτούς στα μέσα του 18ου αιώνα όπως αναφέρουν και οι επιγραφές.

Στο Μόδι διηγούνται πως ο ιερέας ονόματι παπά – Θεμελής που είχε το αμπέλι του κοντά στο σημείο όπου σήμερα είναι η εκκλησία είδε σε όνειρο την Άγια να τον προστάζει να βγάλει την εικόνα της μέσα από τον κούφιο κορμό ενός δέντρου και να την τοποθετήσει μέσα σε

εκκλησία που θα χτίσει στην συνέχεια. Ο ιερέας ήταν υπαρκτό πρόσωπο και με απόγονους στο χωριό που φέρουν το όνομα του ως επίθετο τους.

Μια άλλη (παρόμοια) εκδοχή είναι αυτή που διηγούνται κάποιοι ότι την εικόνα ανακάλυψε μέσα σε ένα κούφιο καραγάτσι που έκοψε ένας Τούρκος προεστός.

Ένας Μοδιώτης τον βοήθησε να μεταφέρει με το καρό του τα ξυλά στα **Βρασνά** και ο Τούρκος του παρέδωσε την εικόνα και του επέτρεψε να χτίσει εκκλησία.

Όπως και να χει στο σημείο, που όλοι γνωρίζουμε σχεδόν, πάνω στον Εθνικό δρόμο **χτίσθηκε το 1869 ο ναός από Ηπειρώτες μαστόρους** που εργαζόταν στην περιοχή(οι ίδιοι έχτισαν και την εκκλησία στον Άνω Σταυρό).

Μάλιστα όπως αναφέρουν συγγραφείς μέσα από διηγήσεις ντόπιων, την εκκλησία προίκισε ο Σουλτάνος με 400 στρέμματα γης και τα σχετικά έγγραφα από αυτή την προικοδότηση είχαν περιέλθει στον Σταθάτο που ήταν ο πρώτος Έλληνας ιδιοκτήτης του τσιφλικιού, μετά την Τουρκοκρατία. Ο ναός της χτίσθηκε στα ερείπια παλιότερου κτίσματος που πιθανότατα άνηκε στην **αρχαία Αρέθουσα**. Πολύ κοντά στο σημείο του ναού υπήρχε επί Τουρκοκρατίας ένα κιόσκι(φρούριο) γνωστό με το όνομα **Μπουλουκ-μπασι** οι στρατιώτες του οποίου έλεγχαν την δυτική είσοδο των **Μακεδονικών Τεμπών**.

Το πανηγύρι της κάθε 17 Ιουλίου παραμένει ως τις μέρες μας ξακουστό αν και παλιότεροι θυμούνταν μέχρι πριν από κάποιες δεκαετίες ότι τα πρώτα χρόνια που χτίσθηκε η εκκλησία ήταν μεγαλόπρεπες αφού και τότε 100δες επισκέπτες αφηφούσαν τις δύσκολες συνθήκες μετακίνησης και περπατούσαν μέρες για να τιμήσουν την μνήμη της.

Εκείνα τα πρώτα χρόνια διηγούνταν οι κάτοικοι πως από τα «πυργούδια» κατέβαινε την παραμονή ένα ελάφι πρόσφορα της Αγίας που οι κάτοικοι αφού το έσφαζαν το πρόσφεραν ως κουρμπάνι στους επισκέπτες. Αν και κανείς δεν θυμάται κάποιον αυτόπτη μάρτυρα αυτού του γεγονότος μέχρι και πριν από μερικά χρόνια στο αριστερό τοίχο της εκκλησίας ήταν βαλμένος ένας κρίκος όπου (και πάλι μέσα από διηγήσεις λεγόταν) έδεναν το ελάφι για να ξεκουραστεί πριν το σφάξουν. **Η παράδοση αναφέρει ότι το ελάφι σταμάτησε να έρχεται όταν μια χρονιά άργησε να εμφανιστεί και όταν το έκανε οι κάτοικοι το έπιασαν και το έσφαξαν αμέσως χωρίς να το αφήσουν**

να ξεκουραστεί. Γι αυτή τους την αδημονία τιμωρήθηκαν από την Αγία που δεν τους το ξανάστειλε όμως το πανηγύρι συνεχίστηκε με προσφορά αρνιού τα επόμενα χρόνια.

Αφού παρήκμασε λίγο μετά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο η εκκλησία ανέκτησε την αίγλη της λίγο μετά το 1980 χάρη και στις προσωπικές προσπάθειες του τότε εφημερίου του χωριού. Η εικόνα της που κλάπηκε αλλά ξαναβρέθηκε λέγεται ότι φυλάσσεται στην εκκλησία της Άγιας Τριάδος στο Μόδι και απεικονίζει την Άγια Μαρίνα να κρατά στο δεξί της χέρι ένα σφυρί και με το αριστερό της από τα μαλλιά τον διάβολο. **Λέγεται ότι είναι θαυματουργή** και υπάρχουν διηγήσεις ανθρώπων που εμφανίστηκε η Αγία μπροστά τους.

Βήμα Απόστολου Παύλου

Νότια της λίμνης Βόλβης, σε απόσταση 30 χλμ. από τον Στρυμονικό κόλπο βρίσκεται η **Απολλωνία**, ή **Παζαρούδα** όπως την γνωρίζουν οι ντόπιοι, ένας οικισμός κατοικημένος από την αρχαιότητα. **Ιδρύθηκε το 432 π.Χ.** όταν ο βασιλιάς της Μακεδονίας **Φίλιππος Α΄** προέτρεψε τους Χαλκιδείς των παραλίων να αποστατήσουν από τους Αθηναίους, υποδεικνύοντάς τους την Απολλωνία για να κατοικήσουν.

Στην **Απολλωνία** διανυκτέρευσε και δίδαξε ο **Απόστολος Παύλος** κατευθυνόμενος από την **Αμφίπολη** στη Θεσσαλονίκη. Η προφορική τοπική παράδοση συνδέει έναν τόπο, έναν απλό βράχο έξω από το σημερινό χωριό, απέναντι από τον οποίο σώζεται σήμερα ένα τουρκικό λουτρό, με το βήμα από όπου κήρυξε ο Απόστολος Παύλος. Ο βράχος αυτός βρίσκεται **στη σκιά ενός υπεραιωνόβιου πλάτανου**, ο οποίος κηρύχθηκε το **1985** ως **διατηρητέο μνημείο της φύσης**.

Δεν υπάρχουν ξεκάθαρες πληροφορίες από την Καινή Διαθήκη για πιθανό κήρυγμα του **Αποστόλου Παύλου** και για ίδρυση εκκλησίας στην πόλη. Ωστόσο, το γεγονός ότι σίγουρα διανυκτέρευσε στην **Απολλωνία**, αλλά και η αναφορά του **Απόστολου Παύλου** σε πολλές εκκλησίες στη Μακεδονία μας οδηγούν με βεβαιότητα στο συμπέρασμα ότι ο Απόστολος Παύλος πράγματι κήρυξε τον Χριστιανισμό στην **Απολλωνία**.

Αμφίπολη

Μακεδονίας από τον Φίλιππο Β΄ (357 π.Χ.).

Στρατηγικής σημασίας αποικία των Αθηναίων, κοντά στις εύφορες εκβολές του ποταμού Στρυμόνα και στα χρυσοφόρα κοιτάσματα του όρους Παγγαίου. Η πόλη ιδρύθηκε το 438 π.Χ. από τον Αθηναίο στρατηγό Άγνωννα, ωστόσο στο τέλος της πρώτης δεκαετίας του Πελοποννησιακού Πολέμου (422 π.Χ.) αποσκήρτησε από την μητρόπολη Αθήνα και παρέμεινε αυτόνομη πόλη ως την ένταξή της στο Βασίλειο της

Μακεδονίας από τον Φίλιππο Β΄ (357 π.Χ.). Στην εποχή των Μακεδόνων η **Αμφίπολη** αναδείχτηκε σε ισχυρή πόλη του Μακεδονικού βασιλείου με εσωτερική αυτονομία και με σημαντική οικονομική και πολιτιστική άνθιση. Οι ανασκαφές έχουν αποκαλύψει μεγάλο μέρος από τα τείχη και ορισμένα από τα ιερά και τα ιδιωτικά και τα δημόσια κτήρια της πόλης. Στο βόρειο σκέλος του τείχους έχει ανασκαφεί η μεγαλύτερη και πιο οχυρή πύλη της πόλης (πύλη Γ), στην οποία κατέληγε γέφυρα του ποταμού Στρυμόνα που ήταν κατασκευασμένη από ξύλινους πασσάλους.

Μετά την κατάκτηση της Μακεδονίας από τους Ρωμαίους (168 π.Χ.) η **Αμφίπολη** ορίζεται πρωτεύουσα της Πρώτης Μεριδος της Μακεδονίας. Η Ρωμαϊκή Εποχή είναι για την πόλη περίοδος ακμής μέσα στο πλαίσιο της κοσμοκρατορίας των Ρωμαίων. Σταθμός της Εγνατίας Οδού και πρωτεύουσα μιας πλούσιας ενδοχώρας, η πόλη αναπτύσσεται οικονομικά και πολιτιστικά. Γνωρίζει βέβαια καταστροφές και λεηλασίες αλλά με την υποστήριξη και των Ρωμαίων αυτοκρατόρων, ιδιαίτερα του Αυγούστου και του Αδριανού, παραμένει ένα από τα σημαντικά αστικά κέντρα της Μακεδονίας ως την ύστερη αρχαιότητα. Η ακμή της πόλης αντικατοπτρίζεται στα μνημειακά κτήρια με τα ψηφιδωτά δάπεδα και τις τοιχογραφίες, αλλά και στα αρχαιολογικά ευρήματα που οι ανασκαφές έχουν φέρει στο φως.

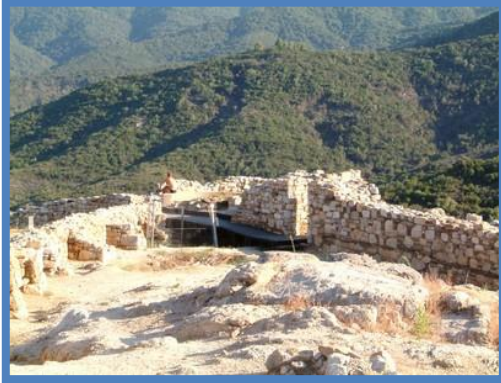
Πριν την **Αμφίπολη**, στη δυτική όχθη του Στρυμόνα, κοντά στη γέφυρα, βρίσκεται ο περίφημος Λέων. Πρόκειται για επιτάφιο μνημείο πλαστικής του τελευταίου τέταρτου του 4^{ου} π.Χ. αι. Το γλυπτό αναστηλώθηκε σε συμβατικό βάθρο στη θέση όπου βρέθηκε. Η αγορά της πόλης, όπως περιγράφεται από το Θουκυδίδη, δεν έχει μέχρι στιγμής βρεθεί. Τα τελευταία χρόνια ωστόσο ανασκάπτεται ένα σημαντικό δημόσιο κτίσμα, το γυμνάσιο της **Αμφίπολης**, στο ΝΑ τομέα της πόλης. Πρόκειται για κτιριακό συγκρότημα, του οποίου το κέντρο κατέχει η παλαιότερα και δίπλα της η αίθουσα του λουτρού.

Σημαντικό είναι και το ιερό της μούσας Κλειώς, χτισμένο στο χείλος ρεματιάς. Όπως είναι γνωστό, ο ομηρικός ήρωας Ρήσος, γιος της Κλειώς, ήταν θαμμένος στην πόλη. Το ιερό της μούσας ήταν ναΐσκος χωρίς εξωτερική κιονοστοιχία. Ορατή είναι επίσης και η ρωμαϊκή ή παλαιοχριστιανική στοά, κοντά στην παλαιοχριστιανική βασιλική.

Στην είσοδο του σύγχρονου οικισμού της **Αμφίπολης**, η οποία συμπίπτει με την είσοδο της αρχαίας πόλης, είναι κτισμένο το Μουσείο που στεγάζει ευρήματα από τις ανασκαφικές έρευνες στην Αμφίπολη των αρχαίων, παλαιοχριστιανικών και βυζαντινών χρόνων. Γλυπτά, ειδώλια, κεραμική,

νομίσματα, εργαλεία, όπλα, κοσμήματα, επιγραφικά κείμενα – ευρήματα από τις αρχαιολογικές έρευνες στα δημόσια και ιδιωτικά κτίρια της πόλης – περιγράφουν την δημόσια και ιδιωτική ζωή στην πόλη.

Στάγειρα

Η πόλη των Σταγείρων ιδρύθηκε το **655 π.Χ.**, από Ίωνες αποίκους της νήσου Άνδρου, ενώ λίγο αργότερα έφθασαν άποικοι και από τη Χαλκίδα. Μετά τους περσικούς πολέμους τα **Στάγειρα** έγιναν μέλος της **Α΄ Αθηναϊκής Συμμαχίας**, συνεισφέροντας στο κοινό ταμείο. Κατά τον Πελοποννησιακό όμως πόλεμο και συγκεκριμένα το 424 π.Χ., η πόλη αποστάτησε από τους Αθηναίους και συμμαχισε με τους Σπαρτιάτες. Το γεγονός εξόργισε τους Αθηναίους, οι οποίοι κι έσπευσαν να πολιορκήσουν την πόλη, δίχως όμως αποτέλεσμα.

Αργότερα τα **Στάγειρα** προσχώρησαν στο **Κοινό των Χαλκιδέων**, στη συνομοσπονδία δηλ. όλων των πόλεων της Χαλκιδικής, που είχε έδρα την Όλυνθο. Το **349 π.Χ.** η πόλη πολιορκήθηκε και στη συνέχεια υπέκυψε στο βασιλιά της **Μακεδονίας Φίλιππο Β΄**, ο οποίος και την κατέστρεψε ολοσχερώς, για να την επανιδρύσει όμως λίγα χρόνια αργότερα ο ίδιος, προς τιμήν του **Αριστοτέλη**. Φαίνεται όμως ότι η καταστροφή αυτή από τον Φίλιππο σηματοδότησε ήδη την αρχή της παρακμής της πόλης, η οποία άρχισε να φθίνει συνεχώς. Έτσι, ο γεωγράφος Στράβων, που έζησε στα χρόνια του Χριστού, σημειώνει ότι στην εποχή του τα **Στάγειρα** ήταν ήδη ερημωμένα.

Στα χρόνια της μεγάλης ακμής της, η πόλη των Σταγείρων προστατευόταν με ισχυρό **οχυρωματικό περίβολο, το συνολικό μήκος του οποίου υπολογίζεται γύρω στα 2 χλμ.** Στην κορυφή του Νότιου Λόφου βρίσκεται η **ακρόπολη των Σταγείρων**. Μέσα στην ακρόπολη αποκαλύφτηκε μία **κυκλική δεξαμενή νερού, διαμέτρου 2 και βάθους 4μ.** Στην υψηλότερη επίσης γωνία της, ήρθε στο φως ένας τετράγωνος χώρος, πλευράς 5τ.μ. Ο χώρος αυτός, μαζί και μ' έναν δεύτερο ανάλογο δίπλα του, αποτελούσαν ένα **στρατιωτικό φυλάκιο**, προς επιτήρηση της γύρω από τα **Στάγειρα** περιοχής. Καταλαμβάνει το υψηλότερο, σημείο ολόκληρης γενικά της πόλης, με δυνατότητα κατόπτευσης τόσο αυτής, όσο και του περιβάλλοντος χώρου σε μεγάλη μάλιστα ακτίνα.

Στο κέντρο του οικισμού, στην **Αγορά**, αποκαλύφθηκε από την αρχαιολογική σκαπάνη μία **στοά**, ένα **δημόσιο οικοδόμημα**, χτισμένη με μαρμάρινους γωνιόλιθους που συγκέντρωνε τους Σταγειρίτες για δημόσιες συζητήσεις. Μπροστά στη στοά και αριστερά της εισόδου αυτής σώθηκε η θεμελίωση ενός μικρού **βωμού**, με περιμετρικό αυλάκι υπερχειλίσης, λαξευμένο στο βράχο.

Οι κλασικές και ελληνοιστικές οικίες που διασώθηκαν μέχρι τώρα, μας δίνουν σημαντικές πληροφορίες για την **οικιστική οργάνωση, την οικιακή οικονομία και την κοινωνία των Σταγείρων**. Κτισμένες με διαφόρων μεγεθών, λαξευμένες ή μη πέτρες, έχουν συνήθως δάπεδα από πατημένο χώμα. Εντύπωση προξενούν συχνά τα μεγάλα δωμάτια, αλλά και οι στενοί δρόμοι ανάμεσά τους, που είναι είτε

λιθόστρωτοι, είτε διαμορφωμένοι στο βράχο. Το γεγονός αυτό, αλλά και η κλιμακωτή διάταξη των σπιτιών, **θυμίζουν τους παραδοσιακούς οικισμούς των ελληνικών νησιών.**

Χίλια περίπου χρόνια αργότερα από την καταστροφή των Σταγείρων, αναφέρεται η ύπαρξη, στην ίδια θέση, ενός μικρού **μεσαιωνικού κάστρου**, που έφερε το όνομα **«Λιβασδιάς»** και αργότερα **«Λιψάσδα»**. Στο κάστρο αυτό ανήκουν προφανώς τα λίγα κτίσματα στην κορυφή του Βόρειου Λόφου, καθώς και το βυζαντινό τείχος που φράσσει, στην αρχή του, τον ίδιο λόφο.

Οχυρό Βρασνών

Εντός του οικισμού των [Βρασνών](#), ψηλά στους πρόποδες των Κερδυλλίων, ο επισκέπτης του **Στρυμονικού κόλπου** μπορεί να συναντήσει έναν **Βυζαντινό πύργο** που χρονολογείται από τις **αρχές του 15^{ου} αιώνα**. Βρίσκεται μέσα στον αυλόγυρο του **Ιερού Ναού της Κοιμήσεως της Θεοτόκου** και μάλιστα η νότια πλευρά του πύργου συνορεύει με την βόρεια τοιχοποιία του ναού.

Σύμφωνα με έρευνα της **9^{ης} Εφορείας Βυζαντινών αρχαιοτήτων** το Οχυρό πρέπει να ήταν **τριώροφο** και να είχε και **στέγαστρο**, ίχνη του οποίου δυστυχώς δεν έχουν σωθεί. Το **εμβαδόν του εσωτερικά** πρέπει να ήταν περίπου **50τ.μ.**, ενώ **το πάχος των τοίχων που ξεκινούσε στα 2,40μ.**

στην βάση του μειωνόταν σταδιακά σε κάθε έναν από τους ορόφους.

Είναι κατασκευασμένος από **πολύσχημες και πολύχρωμες πέτρες**, που συλλέχθηκαν από την περιοχή, **με μικρή χρήση τούβλων και ασβεστοκονιάματος**. Στη σημερινή του μορφή διατηρείται σε σχετικά καλή κατάσταση μόνο ο ισόγειος χώρος του, ενώ από τον πρώτο όροφο διατηρούνται τμήματα του.

Πληροφορίες για τις ακριβείς συνθήκες που οδήγησαν στην κατασκευή του **Οχυρού των Βρασνών** δεν έχουν βρεθεί. Το σίγουρο είναι ότι το **Οχυρό εξυπηρετούσε τις αμυντικές ανάγκες του οικισμού** που υπήρχε τότε στην περιοχή, ενώ θα πρέπει να χρησίμευε και ως **ορμητήριο στρατιωτικών δραστηριοτήτων.**

ΑΠΟΔΡΑΣΕΙΣ

Λίμνη Βόλβη

Δυτικά του **Στρυμονικού κόλπου**, σε απόσταση λίγων χιλιομέτρων, βρίσκεται η λίμνη **Βόλβη**, η δεύτερη μεγαλύτερη της Ελλάδας. Μαζί με τη λίμνη **Κορώνεια** αποτελούσαν κάποτε ένα ενιαίο συγκρότημα εντός της **Μυγδονίας** λεκάνης αλλά πλέον η φυσιογνωμία τους είναι διαφορετική: αβαθής, εύτροφη και

με λίγο οξυγόνο το καλοκαίρι η Κορώνεια, βαθύτερη, μεσοεύτροφη και με περισσότερο οξυγόνο το καλοκαίρι η **Βόλβη**.

Πρόκειται για μια λίμνη γλυκού νερού που τροφοδοτείται από πολυάριθμους χείμαρρους και ρυάκια. Περιβάλλεται από καλλιεργήσιμη γη, λόφους, στενότερες ελώδεις ζώνες και καλαμιώνες. Η λίμνη είναι βαθύτερη και με περισσότερο απότομες όχθες στη βόρεια ακτή και παρουσιάζει απομεινάρια παραλιμνίου δάσους. Δύο αξιόλογα δάση υπάρχουν στην περιοχή: το δάσος των Μακεδονικών Τεμπών (δεξιά και αριστερά από τον ποταμό Ρήχειο) και το δάσος της Απολλωνίας δίπλα από τη λίμνη **Βόλβη**.

Συνολικά από άποψη χλωρίδας στην ευρύτερη περιοχή έχουν καταγραφεί 336 είδη φυτών, ενώ 13 από αυτά θεωρούνται εξαιρετικά σπάνια. Μεταξύ της **Βόλβης** και της Κορώνειας βρίσκονται δύο τεράστια υπεραιωνόβια πλατάνια τα οποία έχουν κηρυχθεί φυσικά μνημεία και φιλοξενούν πλήθος φωλιών από πουλιά της περιοχής. Στη λίμνη ζουν **24 είδη ψαριών**, ενώ έχουν καταγραφεί **19 είδη αμφιβίων** και **ερπετών** και **34 είδη θηλαστικών**. Από πλευράς ορνιθοπανίδας, έχουν καταγραφεί πάνω από 200 είδη πουλιών. Η περιοχή αποτελεί στάση στο μεταναστευτικό ταξίδι πολλών πουλιών αλλά και σημείο διαχείμασης και αναπαραγωγής για άλλα. Τα Μακεδονικά Τέμπη συγκεκριμένα, είναι σημαντικό πέρασμα για αρπακτικά όπως ο **φιδαιτός**, ο **χρυσαιτός** και ο **σταυραετός**.

Η περιοχή είναι κυρίως αγροτική, ενώ η αλιεία ασκείται σχεδόν ολόκληρο το χρόνο εκτός από μια μικρή περίοδο την άνοιξη. Ενδιαφέρον είναι επίσης το γεγονός ότι η περιοχή της **Βόλβης** είναι μια από τις λίγες περιοχές που έχουν μείνει στην Ελλάδα και στην οποία εκτρέφονται ακόμη βουβάλια.

Το υγροτοπικό σύστημα της περιοχής είναι υψηλής αξίας, με μεγάλη βιοποικιλότητα, και περιλαμβάνει τα ρηχά νερά των λιμνών με υδρόβια βλάστηση και μια χερσαία περιμετρική ζώνη γύρω από αυτές, πλάτους 500 μ περίπου με ελόβια (καλαμιώνες) και ημιυδρόβια (βούρλα) είδη βλάστησης.

Το υγροτοπικό σύστημα της περιοχής χαρακτηρίζεται ως προστατευόμενη περιοχή από τις παρακάτω συμβάσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης:

- Υγροβιότοπος των Λιμνών Κορώνεια – Βόλβη (Σύμβαση Ramsar 1971).
- «Ειδικά Προστατευόμενη Περιοχή» (SPA, Οδηγία 79/409 ΕΕ).

- «Περιοχή Κοινοτικού Ενδιαφέροντος» (Οδηγία 92/43 ΕΕ, Φύση 2000- GR 1220001).
- «Προστασία της Μεσογείου από τη Ρύπανση» (Σύμβαση Βαρκελώνης).
- «Διατήρηση της Ευρωπαϊκής Άγριας Ζωής και των Φυσικών Βιοτόπων» (Σύμβαση της Βέρνης 1983).
- «Διατήρηση Μεταναστευτικών Ειδών Αγρίων Ζώων» (Σύμβαση της Βόννης).

Ποταμός Ρήχειος

Την πανέμορφη κοιλάδα των Μακεδονικών Τεμπών κοσμεί με την παρουσία του, αιώνες τώρα, ο **Ρήχειος ποταμός**, ένα από τα αρχαιότερα ποτάμια της Ελλάδας. Με έκταση που δεν ξεπερνά τα 8 χλμ., εναρκτήριο σημείο την λίμνη Βόλβη και απόληξη τα νερά του Στρυμονικού κόλπου, ο **Ρήχειος** αποτελεί στην ουσία το μεταξύ τους κανάλι επικοινωνίας.

Δημιουργήθηκε πριν από χιλιάδες χρόνια, όταν εξαιτίας της έντονης σεισμικής δραστηριότητας που υπήρχε στην περιοχή, σχηματίστηκε μια διάδοδος που άδειασε τα πλεονάζοντα νερά της λίμνης Μυγδονίας στον Στρυμονικό κόλπο. Σύμφωνα με ιστορικές περιγραφές, η **Μυγδονία λίμνη** αποτελούσε μια τεράστια λίμνη που χώριζε την χερσόνησο της Χαλκιδικής από την υπόλοιπη Μακεδονία.

Απομεινάρια της λίμνης αυτής αποτελούν οι λίμνες **Κορώνεια** και **Βόλβη**, που προστατεύονται στις μέρες μας από διεθνείς συμβάσεις και οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Θα φανεί περίεργο στον επισκέπτη του **Ρήχειου ποταμού**, εξ' αιτίας του μικρού μήκους και βάθους του, ωστόσο είναι γεγονός ότι παλαιότερα χαρακτηρίζονταν από πλούσια ιχθυοπανίδα.

Είναι χαρακτηριστικό το γεγονός ότι κοντά στον οικισμό της **Ρεντίνας**, υπήρχε παλιότερα ταλιάνι, στο οποίο πιάνονταν τα χέλια κατά την μετανάστευσή τους μεταξύ θάλασσας και εσωτερικών υδάτων. Σήμερα ο **Ρήχειος** τροφοδοτείται από υπόγειες πηγές.

Η κοιλάδα των Μακεδονικών Τεμπών, με τον **Ρήχειο** ποταμό και το δάσος που τον περιβάλλει, αποτελούν ιδανικό σημείο επαφής του σύγχρονου ανθρώπου με την φύση. Μια επίσκεψη θα μας ευαισθητοποιήσει και θα μας βοηθήσει να συνειδητοποιήσουμε την ανάγκη προστασίας της περιοχής αυτής.

Λουτρά Ν. Απολλωνίας

θεραπεία αλλά και τις διακοπές.

Σε απόσταση **35 χιλιομέτρων δυτικά του Στρυμονικού κόλπου**, στην εθνική οδό προς Θεσσαλονίκη, βρίσκονται τα **Ιαματικά Λουτρά Νέας Απολλωνίας** (www.apollonia-spa.gr). Η φυσική ομορφιά της λουτρόπολης χτισμένη δίπλα από την λίμνη Βόλβη και ενός παραλίμνιου δάσους στους πρόποδες ενός ορεινού όγκου, συνδυάζει για τον επισκέπτη της τη

Οι θεραπευτικές ιδιότητες των ιαματικών λουτρών Νέας Απολλωνίας είναι για τις εξής παθήσεις: **Ισχιαλγίες, Οσφυαλγίες, Ρευματισμοί, Επικονδυλίτιδες, Παθήσεις κινητικού συστήματος, Νευρικές παρέσεις, Αυχενικό σύνδρομο, Οστεοπόρωση, Γυναικολογικές παθήσεις, Γενική αναζωογόνηση του οργανισμού.**

Η περιοχή έχει **άριστη υποδομή** όπως ξενοδοχεία, ξενώνες και ανακαινισμένο με σύγχρονες προδιαγραφές υδροθεραπευτήριο με μπανιέρες και πισίνα. Επίσης **λειτουργεί πλήρες ιατρικό κέντρο** με τα εξής τμήματα: **Παθολογικό, Ορθοπαιδικό, Καρδιολογικό, Μικροβιολογικό, Τμήμα πόνου, Βελονισμού, Αισθητικής, Καταπολέμησης της παχυσαρκίας, Κυτταρίτιδας.**

Τη φυσική ομορφιά του χώρου συμπληρώνουν **παιδικές χαρές, γήπεδα ποδοσφαίρου, ταβέρνες, εστιατόρια, καφετερία** και χώρος ελεύθερος για παιδιά. Γι' αυτό άλλωστε προτιμάται από πολλούς επισκέπτες. Στην διάρκεια της παραμονής σας θα έχετε την ευκαιρία να παρακολουθήσετε πολιτιστικές εκδηλώσεις που θα κάνουν ευχάριστη την διαμονή σας. Κάθε Σαββατοκύριακο υπάρχει ορχήστρα λαϊκής μουσικής.

Έδρα στα Ιαματικά Λουτρά Ν. Απολλωνίας έχει και το Ναυταθλητικό κέντρο Θεσσαλονίκης. Οι λάτρεις της κωπηλασίας, της ιστιοπλοΐας, του κανόε-καγιάκ και του θαλάσσιου σκι έχουν πλέον ένα δικό τους χώρο έκφρασης στο νομό Θεσσαλονίκης.

Τηλέφωνα : 23930 41510 – 23930 42142 – 23930 42150

Άλσος Αριστοτέλη (Στάγειρα)

Στο ιστορικό χωριό των **Σταγείρων**, σε μια καταπληκτική τοποθεσία σε υψόμετρο περίπου 500 μ., δίπλα στα απομεινάρια του Μαχαλά, της πρωτεύουσας των **Μαντεμο-χωρίων**, βρίσκεται το Άλσος του Αριστοτέλη. Είναι το μοναδικό θεματικό πάρκο της Χαλκιδικής.

Αξίζει να το επισκεφθείτε για να δείτε τα ενδιαφέροντα όργανα και να χαρείτε την υπέροχη θέα προς τον κόλπο της **Ιερισσού**. Το άλσος προϋπήρχε και η υπέροχη τοποθεσία επιλέχθηκε το 1956 για να φιλοξενήσει το επιβλητικό άγαλμα του **Αριστοτέλη**, έργο του γλύπτη Νικόλα, ώστε να τιμηθεί ο μεγάλος φιλόσοφος ο οποίος γεννήθηκε στα **Αρχαία Στάγειρα**.

Τα πρωτότυπα διαδραστικά όργανα που φιλοξενούνται στο χώρο του άλσους τοποθετήθηκαν το 2003 από τη Δημοτική Επιχείρηση Σταγείρων-Ακάνθου και σήμερα το διαχειρίζεται η **Δημοτική Ανώνυμη Επιχείρηση του Δήμου Αριστοτέλη**. Πρόκειται για πειραματικά όργανα που λειτουργούν βάσει των φυσικών νόμων οι οποίοι αναφέρονται στα **συγγράμματα του Αριστοτέλη** και ιδιαίτερα στο έργο του «Τα Φυσικά». Με αυτή την προσθήκη, το Άλσος του Αριστοτέλη έχει γίνει αγαπημένος προορισμός για όλους τους επισκέπτες και τα σχολεία, καθώς συνδυάζει με τρόπο μοναδικό την αναψυχή, την ψυχαγωγία και την εκπαίδευση. Στον ίδιο χώρο βρίσκεται και καφέ-εστιατόριο με εκπληκτική θέα στον κόλπο της Ιερισσού και στο Άγιο Όρος. Υπολογίζεται ότι μόνο τους καλοκαιρινούς μήνες δέχεται περισσότερους από 15.000 επισκέπτες.

Στο χώρο του άλσους θα δείτε, επίσης, τον πύργο του Μαδέμ Αγά μαζί με το κονάκι του που αποτελούσε και το διοικητικό κέντρο των μεταλλείων της περιοχής των **Σιδηροκαυσίων**.

Λειτουργεί όλες τις μέρες της εβδομάδας. Τηλ.**23760 41327**

Άγιον Όρος

Την τρίτη, ανατολικότερη και μαγευτικότερη χερσόνησο της Χαλκιδικής, τη **χερσόνησο του Άθω**, κατέχει σήμερα ολόκληρη η Αγιορείτικη πολιτεία. Είναι ο μοναδικός χώρος στην Ελλάδα, που είναι ολόκληρος αφιερωμένος στην προσευχή και τη λατρεία του Θεού. Γι' αυτό και ονομάζεται **Άγιον Όρος**.

Αποτελεί αυτοδιοίκητο τμήμα του Ελληνικού κράτους, που υπάγεται πολιτικά στο

Υπουργείο Εξωτερικών και θρησκευτικά στην Δικαιοδοσία του Οικουμενικού Πατριαρχείου της Κωνσταντινούπολης. Έχει εδαφικά διαιρεθεί σε είκοσι αυτοδιοίκητες περιοχές. Κάθε περιοχή αποτελείται από μία κυρίαρχη μονή και διάφορους άλλους μοναστικούς οικισμούς γύρω από αυτήν (σκήτες, κελλιά, καλύβες, καθίσματα, ησυχαστήρια). Πρωτεύουσα και έδρα του ισόβιου, πνευματικού ηγέτη των μονών, εκλεγμένου από το σώμα των ηγουμένων, αποτελούν οι **Καρυές**.

Τα σύνορα της μοναστικής πολιτείας ορίζονται, στο χερσαίο χώρο, με μια νοητή γραμμή που αρχίζει από την δυτική ακτή από την τοποθεσία «Φραγκόκαστρο» και φτάνει ως το ακρωτήριο «Αράπης», στην απέναντι άκρη. Οι φυσικές τοποθεσίες της χερσονήσου είναι αξιοθαύμαστες. Το όρος Άθως που δεσπόζει σ' αυτή, είναι ένας τεράστιος κώνος με ύψος 2.033 μέτρα. Η γυμνή κορυφή του λες και λογχίζει τον ουρανό και οι πλαγιές του, κατάφυτες από αιωνόβια δέντρα, δημιουργούν μία ασύγκριτη αισθητική ομορφιά σε όλη τη μαγευτική αυτή περιοχή.

Σε όλες τις μονές είναι κοινή η λειτουργία, προσευχή, στέγη, σίτιση και εργασία μεταξύ των μοναχών. Ο Ηγούμενος της κάθε μονής, εκλέγεται από τους μοναχούς της ισόβια, ενώ το σύνολο των Ηγουμένων αποτελεί την Ιερά Σύναξη, η οποία ασκεί την νομοθετική εξουσία στο **Άγιον Όρος**. Παράλληλα κάθε χρόνο εκλέγεται από την κάθε μονή και ο αντιπρόσωπος της στην Ιερά Κοινότητα, η οποία ασκεί την διοικητική εξουσία, ενώ την εκτελεστική εξουσία ασκεί η Ιερά Επιστοασία που αποτελείται από 4 μέλη επιλεγμένα από τις 5 πρώτες ιεραρχικά μονές.

Η κάθε μονή προσφέρει με τη δική της ιστορία και πνευματικότητα στο μωσαϊκό της μοναστικής πολιτείας. Πρώτη στην τάξη μονή και παλαιότερη από όλες, χτισμένη από το 963μ.Χ., είναι η **Μονή της Μεγίστης Λαύρας**, ενώ στις σημαντικότερες συγκαταλέγονται η **Μονή Βατοπεδίου** και η **Μονή Ιβήρων**.

Οδικό δίκτυο που να οδηγεί από την Χαλκιδική στο **Άγιον Όρος** δεν υπάρχει. Η μοναδική δίοδος για τον προσκυνητή που επιθυμεί να γευτεί από κοντά την θεϊκή αρμονία του **Αγίου Όρους** είναι διαμέσου της θάλασσας. Από το λιμάνι της Ουρανούπολης πραγματοποιούνται καθημερινά δρομολόγια προς τη Δάφνη, το γραφικό λιμένα του Όρους. Για την διαμονή σε κάποια από τις μονές θα πρέπει ο επισκέπτης να έχει προμηθευτεί το ειδικό διαμονητήριο από το αρμόδιο γραφείο στην Ουρανούπολη.

Σπήλαιο Αλιστράτης

Βορειοανατολικά από τον Στρυμονικό κόλπο σε απόσταση 55χλμ. κοντά στην κοινότητα **Αλιστράτη**, στη θέση Πετρωτό, βρίσκεται το ομώνυμο σπήλαιο. Θεωρείται ένα από τα ωραιότερα και μεγαλύτερα σπήλαια της Ελλάδας αλλά πιθανόν και της Ευρώπης. Αν και χρόνια γνωστό στους κατοίκους της περιοχής, **το σπήλαιο έγινε γνωστό** στην Σπηλαιολογική Εταιρία Ελλάδος μόλις το **1975**.

Η πρωταρχική αιτία της γένεσης του σπηλαιίου είναι η διαλυτότητα των ασβεστόλιθων της περιοχής «πετρωτού». Η ύπαρξη διακλαδώσεων και επιπέδων στρώσεων διευκόλυναν τη δημιουργία σπηλαιίου με υψηλούς διαδρόμους και θαυμάσιο διάκοσμο. **Μεγάλη είναι η ποικιλία σταλαγμιτών και σταλακτιτών τόσο μορφολογικά όσο και ηλικιακά.** Υπάρχουν σταλακτίτες που συχνά φράζουν τις στοές του σπηλαιίου και την ίδια στιγμή σταλακτίτες που βρίσκονται στο αρχικό στάδιο σχηματισμού.

Ο προθάλαμος του σπηλαιίου είναι μια ωραία αίθουσα ύψους 8μ. **Από την αίθουσα αυτή ξεκινούν διάφορες στοές με μεγάλο ύψος που φτάνουν μέχρι και τα 30μ.** Οι κύριοι κλάδοι του σπηλαιίου αναπτύσσονται δεξιά κι αριστερά της εισόδου κι αρχίζουν από ένα μεγάλο θάλαμο, το θάλαμο υποδοχής, που έχει διαστάσεις 60μ πλάτους, 100μ μήκος και 20-30μ ύψος. Ακολουθώντας τη δεξιά στοά, συναντά κανείς μια νέα στοά, πλάτους 2-3μ, όπου ο διάκοσμος εντυπωσιάζει και γίνεται διαρκώς πλουσιότερος. **Εντυπωσιάζουν κυρίως οι τεράστιοι σταλακτίτες και οι μορφές παραπετάσματος στα τοιχώματα της στοάς, που είναι κατάλευκοι.**

Στο τμήμα αυτό του σπηλαιίου υπάρχουν σε αφθονία λεπτές σωληνοειδής μορφές σταλακτιτών, που προέκυψαν από την ταχεία ροή του νερού. Επίσης υπάρχουν εκκεντρίτες με ποικίλα σχήματα, αναπτυσσόμενοι προς πολλές κατευθύνσεις καθώς και διπλές ή ροπαλοειδείς ή πεπλατυσμένες ή διακλαδιζόμενες μορφές με το όνομα ελικτίτες. Στο τέλος της στοάς αυτής υπάρχει μεγάλος διάδρομος, ενώ στον τελευταίο θάλαμο παρατηρείται ένα μεγάλο συγκρότημα από σταλαγμίτες ύψους μεγαλύτερου των 10μ και πλάτους 7μ.

Ένας δεύτερος διάδρομος, σχεδόν παράλληλος προς τον προηγούμενο, μεγαλύτερος και πλουσιότερος σε διάκοσμο και ποικιλία μορφών, μας οδηγεί σε μια στοά η οποία χαρακτηρίζεται από κόκκινους σταλακτίτες. Το ύψος της στοάς είναι κι εδώ τεράστιο και φθάνει σε μερικά σημεία τα **35μ**. Το μήκος των γνωστών κύριων και δευτερευόντων διαδρομών είναι 3 χλμ. περίπου, ενώ μέσα στο σπήλαιο συναντώνται σπηλαιόβιοι οργανισμοί, όπως μυριόποδα και νυχτερίδες. **Η θερμοκρασία ύστερα από μετρήσεις βρέθηκε σταθερή σχεδόν στους 20°C και η υγρασία κοντά στο 75%.**

Το σπήλαιο λειτουργεί καθημερινά κατά τη θερινή περίοδο από τις 09:00 – 21:00 και κατά τη χειμερινή από τις 09:00 – 18:00. Το σίγουρο είναι ότι όταν επισκεφτείτε το σπήλαιο θα δικαιολογήσετε απόλυτα τις δυο επιγραφές που απαντώνται στην είσοδο του: **«ΑΠΟΚΡΥΣΤΑΛΛΩΣΗ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ»**, και **«Η ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΤΟΥ ΣΚΟΤΟΥΣ ΣΤΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΦΩΤΟΣ»**.

ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΕΣ

Πρόσβαση

1. Η απόσταση από τη Θεσσαλονίκη: 75 ΧΛΜ.
2. Με πλοίο (ΜΕΧΡΙ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ) ΛΙΜΕΝΑΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
3. ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΟ "ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ" ΤΗΛ.: 2310-373212
 - α. Με αεροπλάνο (ΜΕΧΡΙ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ)
 - β. C-130 (ΜΕΧΡΙ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ)

ΟΔΙΚΩΣ

Από Αθήνα προς Σταυρό (602 χλμ.) και από **Θεσσαλονίκη** (75 χλμ.). Εκτελούνται τακτικά δρομολόγια με λεωφορεία του ΚΤΕΛ.

Τοπικά δρομολόγια: Από Σταυρό, Ασπροβάλτα, Νέα Μάδυτο εκτελούνται τακτικά δρομολόγια προς Θεσσαλονίκη.

Σταθμός «ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ»
Θεσσαλονίκη Γιαννιτσών 244, ΤΚ: 54628
Εκδοτήριο: 2310-595447, 2310-595449
Δέματα: 2310-595470

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΩΣ

Από Αθήνα προς Θεσσαλονίκη: τακτικά δρομολόγια .

ΟΣΕ, Αθήνα, τηλ. 210-5131779
Θεσσαλονίκη, τηλ. 2310-517517

Δρομολόγια ΚΤΕΛ Νομού Θεσσαλονίκης

Λαγκαδάς – Ασπροβάλτα		Ασπροβάλτα – Λαγκαδάς	
Καθημερινές - Σαββατοκύριακο			
08:00	τερματίζει στην Βαμβακιά	06:00	από Ασπροβάλτα
11:30	τερματίζει στην Βαμβακιά	09:30	από Βαμβακιά
14:45	τερματίζει στην Ασπροβάλτα	13:00	από Βαμβακιά
18:00	τερματίζει στην Βαμβακιά	19:15	από Ασπροβάλτα

Θεσσαλονίκη – Ασπροβάλτα		Ασπροβάλτα – Θεσσαλονίκη	
05:30		05:30	
07:30	N.Απολλωνία	06:30	N.Απολλωνία, Μόδι
10:00		07:30	
12:00	N.Απολλωνία, Μόδι	09:30	
14:00		12:00	N.Απολλωνία, Μόδι
15:00	N.Απολλωνία, Μόδι	14:00	N.Απολλωνία
16:00		17:30	
18:30		19:00	
21:00	N.Απολλωνία	21:00	
Σταυρός - Ολυμπιάδα		Ολυμπιάδα - Σταυρός	
Καθημερινές			
07:00		07:20	
14:15		14:30	
15:30		15:45	
Σαββατοκύριακο			
13:30		13:45	
16:45		17:00	

Θεσσαλονίκη – Ζαγκλιβέρι	Ζαγκλιβέρι – Θεσσαλονίκη
07:15 Σαρ. Αγ.Χαραλ. Αδάμ Μεσόκωμο Καλαμωτό	05:15 Πετροκέρασα Αδάμ 05:45 Καλαμωτό Μεσόκωμο 06:00 Ζαγκλιβέρι
12:00 Ζαγκλιβέρι	08:30 Καλαμωτό Μεσόκωμο Αδάμ 08:45 Ζαγκλ. Σαρ. Αγ.Χαραλ.
14:30 Σαρ. Αγ.Χαραλ. Αδάμ Καλαμωτό Μεσόκωμο Πετροκέρασα	14:00 Θεσσαλονίκη
17:30 Σαρ. Αγ.Χαραλ. Ζαγκλιβέρι	15:30 Καλαμωτό 16:00 Πετροκέρασα Αδάμ 16:30 Ζαγκλ. Σαρ. Αγ.Χαραλ.
20:30 Σαρ. Αγ.Χαραλ. Αδάμ Μεσόκωμο Καλαμωτό	019:30 Ζαγκλιβέρι Αγ.Χαράλαμπο Σαρακήνα Θεσσαλονίκη

Από Λαγκαδά	Από Αρέθουσα	Από Σοχό
–	05:30 από Μαυρούδα	06:30
06:30	08:15	09:30
11:30 μέχρι Σοχό	–	13:00
14:00	15:45	17:00
17:00	18:45	20:00
20:30	–	–

ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΛΥΨΗ

Η περιοχή του Δήμου Βόλβης καλύπτεται σε θέματα υγείας από τα ιατρεία του ΕΣΥ σε Σταυρό και Ασπροβάλτα καθώς και από πλήρες Κέντρο Υγείας με Ασθενοφόρο, που εδρεύει στη Νέα Μάδυτο. Επίσης σε Σταυρό και Ασπροβάλτα αλλά και στη Θεσσαλονίκη, υπάρχουν ιατροί όλων των ειδικοτήτων, αριθμός αυτών συμβεβλημένοι με το ΥΠΕΘΑ, όπως στην κατάσταση συμβεβλημένων ιατρών της ΜΕΡΥΠ (www.army.gr). Σε απόσταση μιας ώρας υφίσταται αριθμός Γενικών Κρατικών Νοσοκομείων με εφημερίες στην πόλη της Θεσσαλονίκης.

Για το στρατιωτικό προσωπικό υφίσταται ΣΤΕΠ στη Ρεντίνα, εντός του στρατοπέδου «ΑΝΤΓΟΥ Γ. ΚΑΤΣΑΝΗ», για την παροχή Α΄ βοηθειών, την οδοντιατρική περίθαλψη καθώς και την αρχική διάγνωση περιστατικών και παραπομπή για περαιτέρω εξετάσεις και περίθαλψη στα εξωτερικά ιατρεία και τις κλινικές του 424 ΓΣΝΕ.

ΧΡΗΣΙΜΑ ΤΗΛΕΦΩΝΑ

Α/Α	ΥΠΗΡΕΣΙΑ-ΦΟΡΕΑΣ	ΤΗΛΕΦΩΝΟ
1	Δήμος Βόλβης	23970-61661
2	Κέντρο Υγείας Νέας Μαδύτου	23970-41300
3	Ιατρείο Σταυρού	23970-61567
4	Αστυνομικό Τμήμα Ασπροβάλτας	23970-22010/23333
5	Τροχαία Ασπροβάλτας	23970-22222/22204
6	Πυροσβεστική Σταυρού	23970-65199
7	1 ^η ΤΑΞ ΚΔ-ΑΛ	23970-56100
		23970-51176 (fax)
8	ΣΤΕΠ Ρεντίνας	23970-56327
9	ΕΛΤΑ	23970-61230
10	ΚΕΠ Δήμου Βόλβης	23970-21061
		23970-21064(fax)
11	Λιμεναρχείο Σταυρού	23970-61280
12	Δασαρχείο Σταυρού	23970-61203

ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

Α/Α	ΣΧΟΛΕΙΟ	ΤΗΛΕΦΩΝΟ
1	1 ^ο ΝΗΠΑΓΩΓΕΙΟ ΣΤΑΥΡΟΥ	23970-61222
2	2 ^ο ΝΗΠΑΓΩΓΕΙΟ ΣΤΑΥΡΟΥ	23970-65418
3	ΝΗΠΑΓΩΓΕΙΟ ΑΝΩ ΣΤΑΥΡΟΥ	23970-21027
4	1 ^ο ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΠΑΡΑΛΙΑΣ ΣΤΑΥΡΟΥ	23970-61586
5	2 ^ο ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΠΑΡΑΛΙΑΣ ΣΤΑΥΡΟΥ	23970-61586
6	ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΑΣΠΡΟΒΑΛΤΑΣ	23970-22205
7	ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΝΕΩΝ ΒΡΑΣΝΩΝ	23970-22940
8	ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΝΕΑΣ ΜΑΔΥΤΟΥ	23970-41578
9	ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΑΡΕΘΟΥΣΑΣ	23970-41313
10	ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΝΕΑΣ ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΣ	23970-41275
11	ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΙΚΡΗΣ ΒΟΛΒΗΣ	23970-51230
12	ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΣΤΑΥΡΟΥ	23970-61398
13	ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΑΣΠΡΟΒΑΛΤΑΣ	23970-
14	ΓΕΝΙΚΟ ΛΥΚΕΙΟ ΑΣΠΡΟΒΑΛΤΑΣ	23970
15	ΓΕΝΙΚΟ ΛΥΚΕΙΟ ΣΤΑΥΡΟΥ	23970-61111
16	ΕΠΑΛ ΣΤΑΥΡΟΥ	23970-65660

ΣΟΑ-ΣΟΜΥ-ΣΟΕΠΟΠ

Α΄ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ ΣΟΑ ΑΣΠΡΟΒΑΛΤΑΣ

Το κτίριο αποτελείται από το ισόγειο και δύο άνωθεν αυτού ορόφων. Το ισόγειο είναι ελεύθερο εν είδη πυλωτής. Έκαστος όροφος φέρει τρία (3) διαμερίσματα επιφανείας περίπου 80 m² έκαστο. Διαθέτουν κεντρική θέρμανση, ηλεκτρολογική και υδραυλική εγκατάσταση και αποχετευτικό δίκτυο.

Β΄ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ ΣΟΑ ΑΣΠΡΟΒΑΛΤΑΣ

Τα Β΄ΣΟΑ Ασπροβάλας βρίσκονται στην περιοχή της Ασπροβάλας του Δήμου Βόλβης. Το έτος κατασκευής τους είναι το 1993. Η ονομασία του είναι Β΄ Συγκρότημα ΣΟΑ Ασπροβάλας και βρίσκεται στο οικόπεδο 19-20. Το Α.Μ. του κτιρίου είναι 2516 και η έκταση αυτού 747,51 m². Ο αριθμός κτηματολογίου του είναι 978. Πρόκειται για διώροφο κτίριο έξι (6) κατοικιών (μεζονέτες) με κεραμοσκεπή, εδραζόμενων σε πλάκα σκυροδέματος.

Γ΄ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ ΣΟΑ ΑΣΠΡΟΒΑΛΤΑΣ

Τα Γ΄ΣΟΑ Ασπροβάλας βρίσκονται στην περιοχή της Ασπροβάλας του Δήμου Βόλβης. Το έτος κατασκευής τους είναι το 1993. Η ονομασία του είναι Γ΄ Συγκρότημα ΣΟΑ Ασπροβάλας και βρίσκεται στο οικόπεδο 57-58. Το Α.Μ. του κτιρίου είναι 24010 και η έκταση αυτού 778 m². Ο αριθμός κτηματολογίου του είναι 998. Πρόκειται για διώροφο κτίριο έξι (6) κατοικιών (μεζονέτες) με κεραμοσκεπή, εδραζόμενων σε πλάκα σκυροδέματος.

ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ ΣΟΑ Ν ΜΑΔΥΤΟΥ (Α; & Β΄)

Δώδεκα (12) διαμερίσματα σε δύο (2) κτιριακά συγκροτήματα. Με δύο (2) διαμερίσματα ανά όροφο (ισόγειο και 1^{ος} όροφος) και δύο (2) μικρά διαμερίσματα (ημιυπόγειο όροφο). Διαθέτουν κεντρική θέρμανση, ηλεκτρολογική και υδραυλική εγκατάσταση και αποχετευτικό δίκτυο

ΣΟΑ Ασπροβάλτας Γ΄

ΣΟΑ Ασπροβάλτας Β΄

ΣΟΑ Ασπροβάλτας Α΄

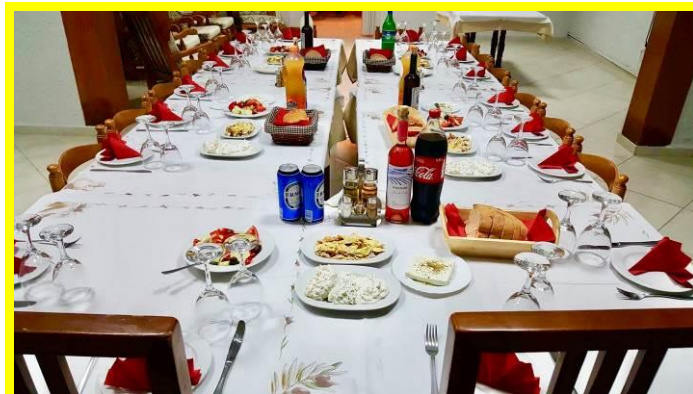
ΣΟΑ Νέας Μαδύτου Α΄

ΣΟΑ Νέας Μαδύτου Β΄

Λ.Α.Φ.Ρ

Στη Φρουρά Ρεντίνας, εντός του Στρατοπέδου «Αντγου Γ. ΚΑΤΣΑΝΗ», υφίσταται Λέσχη Αξιωματικών (ΛΑΦΡ), πλησίον του Διοικητηρίου της Ταξιαρχίας. Η Λέσχη δύναται να παρασκευάζει εδέσματα «της ώρας», κατόπιν παραγγελίας αυθημερόν, τα οποία μπορούν να διατεθούν και σε πακέτο. Επίσης υφίσταται αίθουσα στην οποία είναι δυνατή η παράθεση δεξιώσεων, καφέ-ποτού-αναψυκτικών και γευμάτων με μενού κατόπιν εγκαίρου παραγγελίας.

ΕΔΕΣΜΑΤΑ ΛΕΣΧΗΣ

ΜΠΥΦΤΕΚΙ (2τεμ) (300γρ)	1,60 €
-------------------------	--------

ΖΥΜΑΡΙΚΑ

ΜΑΚΑΡΟΝΙΑ ΣΚΕΤΑ Ν°10 (125γρ.)	0,60 €
ΛΑΖΑΝΙΑ 4 ΤΥΡΙΑ (125γρ.)	1,40 €
ΜΑΚΑΡΟΝΙΑ ΜΕ ΚΟΚΚΙΝΗ ΣΑΛΤΣΑ Ν°6 (125γρ.)	1,40 €
ΜΑΝΕΣΤΡΑ (125γρ.)	1,50 €
ΚΕΦΑΛΟΥΤΥΡΙ (50γρ.)	0,40 €

ΛΑΔΕΡΑ

ΑΡΑΚΑΣ ΜΕ ΠΑΤΑΤΕΣ (250γρ.)	1,50 €
ΦΑΣΟΛΑΚΙΑ ΜΕ ΠΑΤΑΤΕΣ (250γρ.)	1,50 €

ΣΥΝΟΔΕΥΤΙΚΑ - ΟΡΕΚΤΙΚΑ

ΠΑΤΑΤΕΣ ΤΗΓΑΝΙΤΕΣ (250γρ.)	0,70 €
ΠΙΛΑΦΙ (125γρ.)	0,80 €
ΤΥΡΟΚΑΥΤΕΡΗ (100γρ.)	0,50 €
ΦΕΤΑ <Λύκας> (100γρ.)	1,00 €

ΠΟΤΑ - ΑΝΑΨΥΚΤΙΚΑ

ΝΕΡΟ (500ml)	0,20 €
ΑΝΑΨΥΚΤΙΚΟ (330ml)	0,65 €
ΜΠΥΡΑ (330ml)	0,80 €

ΔΙΑΦΟΡΑ

ΚΕΣΕΔΑΚΙ ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΥ	0,20 €
---------------------	--------

ΣΠ - ΚΑΑΥ

Η Ταξία δεν διαθέτει Στρατιωτικό Πρατήριο και ΚΑΑΥ. Τα στελέχη εξυπηρετούνται από το Στρατιωτικό Πρατήριο Θεσσαλονίκης και παραθερίζουν στο ΚΑΑΥ Λεπτοκαρυάς. Στη Φρουρά Ρεντίνας υπάρχει το ΚΑΑΥ Ασπροβάλτας, με κυλικείο, εστιατόριο και οργανωμένη παραλία, που ανήκει στο 10^ο ΣΠ και στο οποίο μπορούν να εξυπηρετηθούν τα στελέχη της Φρουράς (τηλ ΚΑΑΥ:23970-22481).

ΞΕΝΩΝΕΣ

Η Ταξιαρχία έχει ξενώνες τους οποίους δύναται να διαθέσει για προσωρινή διαμονή, κατόπιν σχετικού αιτήματος, πρώτα τηλεφωνικά (για λόγους διαθεσιμότητας) στο τηλ.: 23970-56442 και στη συνέχεια εγγράφως με ατομική αναφορά του ενδιαφερόμενου στελέχους προς το 1^η ΤΑΞ Κ/Δ-ΑΛ/4^ο ΕΓ. Διατίθενται συνολικά 6 ευρύχωροι θάλαμοι, εκ των οποίων 2 με μία διπλή κλίνη και 4 με 2 μονές κλίνες. Την ευθύνη διαχείρισης των ξενώνων έχει η ΛΑΦ Ρεντίνας, στην οποία οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να απευθυνθούν κατόπιν έγκρισης του αιτήματος διαμονής τους, για την παραλαβή των κλειδιών. Λεπτομέρειες περί του αντιτίμου διαμονής και λοιπές πληροφορίες διατίθενται επίσης στο υπόψη τηλεφωνικό νούμερο και στην ΜοΔ 9-8/2019/1^η ΤΑΞ Κ/Δ-ΑΛ/4^ο ΕΓ.

